

Arrest

nr. 321 963 van 19 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Vliertjeslaan 1
3090 OVERIJSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 16 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. HENDRICKX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partijen, die verklaren van Venezolaanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 15 oktober 2022 België binnen met hun paspoort en verzoeken op 25 oktober 2022 om internationale bescherming. Op 27 juni 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van hen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die respectievelijk op 29 juni 2024 en 28 juni 2024 aan verzoekster en verzoeker aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoekster, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Venezolaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van de staat Aragua. Uw ouders, broer Ra(...) en zus J(...) zijn reeds overleden. Uw broer Ri(...) woont nog in de deelstaat Cojedes van Venezuela. Uw ex-partner heet L(...) A(...) H(...) H(...) en woont momenteel in de deelstaat Miranda. Hij is de vader van uw zoon R(...) A(...) H(...) S(...) (CGVS (...)). Uw zoon R(...) is samen met u in België. U hebt ook nog een tweede zoon genaamd W(...) A(...) R(...) S(...). Diens vader is momenteel in Mexico en is Venezuela ontvlucht vanwege andere motieven dan die van u die geen verband houden met uw vluchtmotief, namelijk omdat hij een schatbewaarder was voor president Chavez. U stelt hieromtrent geen vrees te hebben ten opzichte van Venezuela. Uw zoon W(...) is momenteel nog in de deelstaat Aragua van Venezuela.

U hebt uw hele leven tot aan uw vlucht uit Venezuela in de stad Maracai gewoond. U en uw zoon R(...) zijn gedurende anderhalve maand naar Cúcuta, Colombia gegaan om eten en medicijnen te kopen. Dit was ongeveer van december 2016 tot januari 2017.

In Venezuela werkte u gedurende 28 jaar als een secretaresse op de luchtmachtbasis Al Mariscal in Antonio Jose de Sucre.

U stelt aanhanger te zijn van de politieke partij Primero Justicia. U bent één keer naar een bijeenkomst gegaan voor een half uur in 2015 of 2016. Daarnaast bent u één keer humanitaire hulp gaan uitdelen bij de grens van Venezuela en Colombia in 2019.

Tijdens de bijeenkomst in 2015 of 2016 werd er een foto van u genomen. In januari 2016 werd u bij aankomst op uw werk een hele dag ondervraagd door twee mannen. Daarna getuigt u op uw werk een landverrader en een opposant genoemd te zijn en andere problemen te hebben ervaren.

In 2020 werd uw zoon R(...) gearresteerd door de directie van strafrechtelijke inlichtingendienst toen hij bij vrienden thuis was omwille van uw problemen. R(...) verklaart namelijk dat ze hem vroegen wie zijn moeder was en toen hij uw naam zei, er werd gezegd dat hij degene was die ze zochten. R(...) en zijn vrienden werden twee nachten vastgehouden en daarna dienden ze te verschijnen voor de rechtbank in het justitiepaleis. Hiervan kreeg hij een vrijlatingsbrief. Twee jaar later in juli 2022 heeft R(...) tegen een vergoeding zijn dossier kunnen laten seponeren en schrappen uit het politiesysteem.

Omwille van de bovenstaande problemen besloot u Venezuela te ontvluchten. Op 14 oktober 2022 vlogen u en uw zoon R(...) via Spanje naar België, waar jullie aankwamen op 15 oktober 2022. Op 25 oktober 2022 diende u in België een verzoek tot internationale bescherming in.

In februari 2024 zouden de colectivos op een muur nabij uw voormalig huis met graffiti de woorden "landverrader Y(...) Bolivariaanse furie" hebben geschreven. Een voormalige buur stuurde u het door.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: (1) uw paspoort, (2) uw dienstbewijs met betrekking tot uw werk op de luchtmachtbasis, (3) de badge van uw werk, (4) uw psychologisch verslag, (5) uw en uw zoons identiteitskaarten, (6) een certificaat van uw tienjarige dienst, (7) de verkoopakte van uw huis, (8) foto's van de muur met geschriften erop, (9) artikel omtrent de minister van defensie. Nadien mailde uw advocaat uw reisdocumenten door (10).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U stelt tijdens het persoonlijk onderhoud dat u na uw aankomst in Klein Kasteeltje leed aan angstaanvallen en een depressie (CGVS, p. 2-3). U ging naar een psychologe (CGVS, p. 2-3). Sinds u in een eigen appartement verblijft, verklaart u zich weer beter te voelen en uw behandeling in samenspraak met de psychologe gestaakt te hebben (CGVS, p. 2-3). U verklaart dat de psychologe vond dat u 'super goed' was (CGVS, p. 3). U legt een attest neer van uw psychologe waarin de verbetering van uw psychologische problemen ook wordt beschreven en bevestigd (zie administratief dossier, groene map, nr. 4). Uit het attest blijkt bovendien op geen enkele manier dat uw psychologische problemen uw cognitieve capaciteiten zouden beïnvloeden en uw capaciteiten om deel te nemen aan het standaard procedureverloop zouden aantasten. Hierdoor kan uit dit verslag en uw verklaringen geen procedurele nood in uw hoofde worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u

telkens in staat was om coherente verklaringen af te leggen. U geeft telkens betekenisvolle antwoorden op de vragen die u gesteld worden (CGVS, p. 1-17). U heeft ook na het ontvangen van de kopie van de persoonlijke notities geen melding gemaakt van problemen of onvolkomenheden in deze notities, waardoor mag worden aangenomen dat u het eens bent met de inhoud ervan. Evenmin heeft u enige opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud zelf bezorgd aan het CGVS.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Bij terugkeer naar Venezuela vreest u gedood te worden door het regime en de colectivos omdat ze u beschouwden als een opposant en landverrader (CGVS, p. 12). Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u in Spanje voet zette op het grondgebied van de Europese Unie (CGVS, p. 10), zonder daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 10). Dat u daar echter geen verzoek om internationale bescherming indiende, doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over het bestaan van een vrees in vluchtelingrechtelijke zin ten opzichte van Venezuela. Daarbij, bent u gereisd met uw paspoort terwijl u verklaart problemen te hebben met de Venezolaanse overheid (CGVS, p. 10). Uw zoon verklaart hierover dat u geen problemen hebt gehad bij uw vertrek uit Venezuela (NPO (...), p. 7; zie administratief dossier, blauwe map, nr. 1). Het feit dat u kon reizen met uw paspoort en het land kon verlaten na een controle van uw paspoort door overheidsinstanties aan de buitengrens, ondermijnt het bestaan van een gegronde vrees voor de Venezolaanse overheid en diens instanties (CGVS, p. 10; DVZ, Verklaring, vraag 33, p. 12, dd. 05/12/2022).

Verder, haalt u aan dat u opposant was en daardoor problemen kreeg, onder andere op uw werk (CGVS, p. 12). U werkte gedurende 28 jaar als secretaresse op een luchtmachtbasis (CGVS, p. 7). Hierop wordt later ingegaan.

Omtrent uw politieke activiteiten, noemt u zichzelf een opposant en iemand die sympathieën had voor de oppositiepartij Primero Justicia (CGVS, p. 3, 9 en 12-13). U verklaart echter slechts één keer naar een bijeenkomst gegaan te zijn in uw stad Maracai om Richard Mardo te steunen die de politieke leider was van Primero Justicia in Aragua en één keer in 2019 humanitaire hulp verleend te hebben op de grens van Venezuela en Colombia (CGVS, p. 9-10 en 13-14; DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Deze twee gebeurtenissen zijn de enige activiteiten gerelateerd aan de oppositie die u uitvoerde (CGVS, p. 10 en 14). U hebt verder nooit deelgenomen aan marsen of betogingen (CGVS, p. 10). Uit bovenstaande blijkt dat u slechts bijzonder beperkt actief was of deelnam aan activiteiten gelieerd aan de oppositie en deze activiteiten bezwaarlijk kunnen volstaan om u het profiel van actieve opposant aan te meten.

Daarbij kunnen uw verklaringen over deze activiteiten op zich niet overtuigen, wat uw verklaarde profiel geheel onaannemelijk maakt.

U kan namelijk niet uitleggen waarom u specifiek voor Primero Justicia koos. Gevraagd waarom u Primero Justicia koos te steunen en niet een andere oppositiepartij, stelt u namelijk dat het een partij is van de jongeren die een andere visie heeft dan de communistisch partij van Maduro (CGVS, p. 14). Primero Justicia wil een democratisch en evenwichtig Venezuela, gezien het reeds vijftientig jaar slechter en slechter gaat onder het beleid van Maduro (CGVS, p. 14). Dit zijn slechts vage verklaringen die uw keuze voor Primero Justicia niet kunnen uitklaren. Daarom wordt u gevraagd hoe u Primero Justicia bent terecht gekomen (CGVS, p. 14). U antwoordt: "Het zijn de politieke partijen. Wat doe je? Je kijkt, je observeert, en luistert naar hun voorstellen. Je gaat naar hen toe.

Dat is omdat ik daarvan houd. Je merkt hun democratische waarden. Zij kunnen het beter doen. Daar heb ik ervoor gekozen. Ik koos voor beter Venezuela, waar je kan lezen, waar bescherming en veiligheid is. Waar de mensenrechten gerespecteerd worden en dat is daar allemaal niet. Het zijn de communisten zelf, die zorgen dat ze weer verkozen worden. Er is geen democratie in mijn land" (CGVS, p. 14). Dit antwoord kan alles behalve uitklaren waarom u specifiek voor Primero Justicia koos en geen andere oppositiepartij, wat

verder doet twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw profiel als opposant. Gepeild naar uw kennis omtrent Primero Justicia's ideologie of grote punten, antwoordt u: "Die van elke democratische partij: een vrij Venezuela, zonder sancties, met veiligheid, met gezondheidszorg en waar er respect is voor de naasten, want dat is er ook niet meer. Waar de militairen leren om het land te respecteren, het land te verdedigen en geen politieke partij te verdedigen, en ook waar opvoeding primordiaal is. Dat is ook verloren gegaan in mijn land" (CGVS, p. 14). Ook dit kan niet overtuigen wat Primero Justicia anders dan een andere oppositiepartij maakte voor u.

Bovendien legt u ook inconsistente verklaringen af omtrent die eenmalige oppositiebijeenkomst waar u aanwezig zou geweest zijn. Bij de DVZ verklaarde u namelijk dat deze bijeenkomst doorging in december 2015 (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl u bij het CGVS verklaart dat het gebeurde op 23 januari 2016 (CGVS, p. 13 en 15). Deze twee verklaringen zijn niet eensluidend, wat reeds doet twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaarde profiel als opposant. Omtrent uw eenmalige aanwezigheid op een oppositiebijeenkomst, vertelt u verder dat u alleen naar de bijeenkomst ging, niet met anderen (CGVS, p. 15). Uw zoon verklaart echter dat u samen met iemand van Primero Justicia naar de bijeenkomst ging, waarvan hij zich de naam niet meer herinnert (CGVS (...), p. 8-9). Deze verklaringen zijn wederom niet eensluidend, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw deelname aan deze bijeenkomst en uw verklaarde profiel als opposant ondermijnt. Uw zoon verklaarde initieel ook dat u naar meerdere bijeenkomsten of vergaderingen ging (CGVS (...), p. 8). Daarna past hij zijn verklaring aan en stelt dat hij slechts zeker weet dat u naar één bijeenkomst ging (CGVS, p. 8). Desondanks doet zijn initiële verklaring verder twijfelen aan uw verklaarde deelname aan deze bijeenkomst en uw verklaarde profiel als opposant. Verder, vertelt u dat u niet lang op de bijeenkomst bent gebleven, ongeveer een halfuur, omdat u bang was (CGVS, p. 15). Gevraagd welke voorzorgen u hebt genomen indien u angst had bij het vervoegen van de bijeenkomst, stelt u dat u werkte voor de overheid en u zo weet hoe alles beheerd werd en hoe ze alles zien (CGVS, p. 15). Daarom stelt u te weten dat men niet lang mag blijven, zeker wanneer men betaald wordt door de regering (CGVS, p. 15). Hierbij dient opgemerkt te worden dat het weinig logisch is dat u toch gaat, deze informatie bezittende. Gevraagd of u nog andere voorzorgen nam om bijvoorbeeld minder herkenbaar te zijn, stelt u dat de regering het toch allemaal weet, zelfs als men voorzorgen neemt (CGVS, p. 15). Bovenstaande maakt het enkel nog minder aannemelijk dat u dan toch naar dergelijke bijeenkomsten zou gaan, ook al was u daar slechts kort. Gepeild of het moeilijk was om te beslissen naar een oppositiebijeenkomst te gaan als overheidsmedewerker wetende welke gevolgen er zouden kunnen volgen, stelt u dat de bijeenkomst op een zondag gebeurde en u dacht dat er niets zou gebeuren (CGVS, p. 15). Deze verklaring is niet consistent met uw andere verklaringen dat u angst had en dat de regering het toch allemaal zou weten (CGVS, p. 15 en 16), hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent verder ondermijnt. Verder, kan u geen foto's of bewijzen voorleggen omtrent uw aanwezigheid op de bijeenkomst (CGVS, p.16).

Daarenboven ging u op 23 december 2019 helpen om humanitaire steun uit te delen omdat Juan Guaido daartoe had opgeroepen (CGVS, p. 10-11). Ook uw verklaringen hieromtrent kunnen echter niet overtuigen. U verklaarde dat u bang was geworden door de confrontatie met de militaire inlichtingendienst na uw aanwezigheid bij de oppositiebijeenkomst in 2016 (CGVS, p. 9-10, zie ook onder). Daarbij verklaart u dat u na 2016 nooit meer naar een mars ging omdat u anders vermoord zou worden (CGVS, p. 14-15). In deze optiek is het niet aannemelijk dat u toch hielp humanitaire steun uit te delen in 2019 na een oproep van de oppositieleider Guaido (CGVS, p. 10-11). Daarenboven hebt u hierover niets vermeld bij DVZ (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5), wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover ten stelligste ondermijnt. U werd daar toen namelijk expliciet gevraagd een overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). U gaf bovendien bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat u bij de DVZ wel kort alle redenen had kunnen vermelden waarom u uw land had verlaten (CGVS, p. 3-4). U verklaart dat uw werkbadge tijdens deze gebeurtenis in twee werd gebroken door een aanwezige generaal (CGVS, p. 11). Behalve dit incident verklaart u geen problemen te hebben gehad door uw aanwezigheid bij het uitdelen van humanitaire steun (CGVS, p. 1-17). U hebt tevens ook uw werk kunnen blijven doen tot 2022 zonder hierover aangesproken of ondervraagd te zijn geweest op uw werk, terwijl ze dit over uw aanwezigheid op de oppositiebijeenkomst wel onmiddellijk deden (CGVS, p. 8-10). Ook het gebrek aan gevolgen die u hierdoor ondervond, en dan in het bijzonder in het kader van uw functie, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de humanitaire steun die u zou verleend hebben in 2019.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over voornoemde activiteiten, straalt dit al bijzonder negatief af op de geloofwaardigheid van de problemen die u verklaart daardoor gehad te hebben. Daarbij kunnen uw verklaringen over deze problemen op zich niet overtuigen.

Op deze eenmalige bijeenkomst werd er volgens u een foto van u genomen (CGVS, p. 9). Toen u de volgende dag, op maandag 24 januari 2016, naar uw werk ging, stelt u initieel dat u daar gedurende een hele dag werd ondervraagd door de directie van de militaire inlichtingendienst (die u afkort met DIM) (CGVS, p. 9, 12 en 16). Later verklaart u echter dat twee mannen u bevraagden, onder wie iemand genaamd J(...), die u

reeds kende omdat hij de wacht hield bij de wachtpost bij de ingang van de luchtmacht basis (CGVS, p. 16). Zijn functie zoals deze hier door u omschreven wordt, kan bezwaarlijk gelijkgesteld worden aan een functie op directieniveau binnen de militaire inlichtingendienst. Dat u hier niet consistent over blijkt, doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Verder vroegen de twee mannen of u het was op de bewuste foto (CGVS, p. 16). U bevestigde dit (CGVS, p. 16). Uw zoon verklaart echter dat u dit ontkende (NPO (...), p. 9-10). Ook deze verklaringen zijn niet eensluidend, wat de geloofwaardigheid ervan verder aantast. Voorts, plaatst uw zoon R(...) deze ondervraging "in 2016 of 2017" (NPO (...), p. 7). Het feit dat uw zoon niet exacter weet wanneer u problemen heeft gekend die hij overigens mede aan de oorzaak legt van zijn eigen problemen, kan niet ernstig genoemd worden, hetgeen de geloofwaardigheid van uw en zijn verklaringen verder ondermijnt.

Voorts, vertelt u dat u sinds het incident in 2016 met DIM op uw werk achtervolgd werd vanwege de regering (CGVS, p. 12). U hebt hierover echter niets vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat is op zijn minst opmerkelijk aangezien u daar toen namelijk expliciet gevraagd werd een overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). U gaf bovendien bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat u bij de DVZ wel kort alle redenen had kunnen vermelden waarom u uw land had verlaten (CGVS, p. 3-4). U legde bij de DVZ ook uit dat u na het incident in 2016 met DIM gedurende een jaar geen extralegale voordelen meer kreeg bovenop uw loon (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Uw zoon haalde dit ook aan tijdens zijn persoonlijk onderhoud (NPO (...), p. 7), terwijl u hier niets over vertelde tijdens uw onderhoud, ondanks dat u werd gevraagd uit te leggen wat uw problemen waren (CGVS, p. 12). Hier dient ook opgemerkt te worden dat u bij de DVZ zei dat u na een jaar opnieuw de voordelen kreeg, wat naast de geloofwaardigheid ook de ernst en de actualiteit van uw beweerde vrees in twijfel stelt (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Ook moest u op vrijdag of dinsdag met een rood uniform naar uw werk gaan, zo niet werd u gestraft (CGVS, p. 12). U weigerde dit en liet merken dat u dit niet aanstond op uw werk (CGVS, p. 17). Het opleggen van kledingvoorschriften en inhouden van extralegale voorwaarden blijft echter beperkt tot organisatorische beslissingen die werden genomen in het kader van uw job die geenszins als zwaarwichtig genoeg kunnen gezien worden om gelijkgesteld te worden met vervolging of een reëel risico op ernstige schade door de Venezolaanse autoriteiten. Verder vertelt u ook dat u verplicht werd de vaderlandskaart af te halen (CGVS, p. 12). Ook hierover dient men dezelfde conclusie te trekken. Voorts, stelt u dat u op straat werd bedreigd door de colectivos (CGVS, p. 12). Als ze u zagen op straat, vielen ze u lastig (CGVS, p. 12). Ze hebben u overigens ook één maal beroofd toen u onderweg was naar het werk (CGVS, p. 12). Er werd u geld afgenomen (CGVS, p. 12). U getuigt niet van een verband of aanspreking over uw werk of politieke activiteiten tijdens dit incident (CGVS, p. 12). Hier kan dan ook niet uitgesloten worden dat u slachtoffer was van een willekeurige diefstal, zonder dat bovenstaande incident ook maar enig verband zou houden met uw beweerde activiteiten in oppositieverband. Daarbij is er ook geen uitsluitel dat u daadwerkelijk werd lastig gevallen door de colectivos in plaats van bijvoorbeeld willekeurige criminelen (CGVS, p. 12). U stelt slechts dat u weet dat het de colectivos waren omdat ze soms als militairen of politieagenten gekleed gingen (CGVS, p. 12). Dit is slechts een vermoeden dat niet kan bevestigen dat het daadwerkelijk de colectivos waren. Bovendien hebt u dit ook niet bij de DVZ vermeld (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Dit toch wel bijzonder frappant aangezien u daar toen namelijk expliciet gevraagd werd een overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). U gaf bovendien bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat u bij de DVZ wel kort alle redenen had kunnen vermelden waarom u uw land had verlaten (CGVS, p. 3-4). Daarenboven werd u bij de presidentsverkiezingen verplicht te gaan stemmen (CGVS, p. 12-13). U was niet van plan te gaan stemmen maar werd in de namiddag gebeld volgens u vanwege uw toenmalige baas, generaal R(...), met de boodschap toch te gaan stemmen, zo niet zou u opnieuw een risico lopen ontslagen te worden (CGVS, p. 13). Toen u naar huis keerde van de stemming, kreeg u een bericht om u te bedanken dat u toch bent gaan stemmen (CGVS, p. 13). Ook bovenstaande kan echter geenszins als zwaarwichtig genoeg gezien worden om gelijkgesteld te worden met vervolging of een reëel risico op ernstige schade door de Venezolaanse autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u gehoorzaamde aan de eis van uw werkgever en hiervoor bedankt werd, waardoor ook uit bovenstaande geenszins een risico op vervolging of ernstige schade kan afgeleid worden in uw hoofd.

Ten slotte, werd uw zoon in augustus 2020 gearresteerd (CGVS, p. 13). U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij werd gearresteerd omdat hij uw zoon is en omwille van uw problemen (CGVS, p. 13). Bij de DVZ verklaarde u echter dat R(...) werd aangehouden omdat hij aanwezig was op een bijeenkomst, hij moest voorkomen als een crimineel voor de overheid en werd daarna vrijgelaten (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Het is zeer opmerkelijk dat u bij de DVZ en het CGVS geen eensluidende verklaring aflegt, waardoor het de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond dit incident en in het bijzonder omtrent het beweerde verband tussen dit incident en uw eigen persoon of verklaarde problemen reeds in twijfel trekt.

Daarbij verklaart u dat de arrestatie van R(...) u deed besluiten om te vertrekken uit Venezuela, desondanks zijn jullie slechts twee jaar later, namelijk in oktober 2022, vertrokken (CGVS, p. 10). Dit getuigt van weinig urgentie. Dit ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid en ernst van uw verklaarde vrees voor vervolging.

Bovendien getuigt u niet van incidenten of gebeurtenissen in tussentijd, noch betreffende u, noch betreffende uw zoon R(...), noch betreffende uw zoon W(...) (CGVS, p. 1-17). Deze vaststellingen doen twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaarde vrees voor vervolging én de implicaties voor uw kinderen. De combinatie van deze vaststellingen kunnen allesbehalve overtuigen dat u vervolgd werd en daardoor ook uw kinderen.

Voorts, vertelt u dat u als secretaresse werkte voor de commandant van de luchtmachtbasis, namelijk voor de generaals, maar ook voor personeelszaken en voor Plan Republica (CGVS, p. 7). U legt uit dat als secretaresse voor Plan Republica u tijdens de verkiezingen van bijvoorbeeld de president, gouverneurs en burgemeesters diende te organiseren hoe militairen en troepen naar verschillende kiescentra gingen in de deelstaat Aragua (CGVS, p. 7). Om te kunnen werken op dit project, hebt u opleidingen moeten volgen (CGVS, p. 7). U hebt dit gedurende zeven of acht verkiezingen gedaan vanaf het jaar 2018 (CGVS, p. 7). U vertelt echter ook dat ze u op uw werk sinds het incident van 2016 antirevolutionair, landverrader en opposant noemden (CGVS, p. 3 en 16-17). Maar ook voor dit incident weigerde u reeds de verplichte rode werkkledij te dragen en de vaderlandskaat af te halen, alsook liet u merken wat u niet aanstond op uw werk (CGVS, p. 17). Het is echter weinig geloofwaardig dat ze iemand die reeds kritiek had geuit en wiens collega's haar antirevolutionair noemden, opleidingen lieten volgen om te werken voor Plan Republica (CGVS, p. 7 en 17). Het is daarbij weinig aannemelijk dat de directie van de luchtmachtbasis u secretaresse lieten worden van Plan Republica indien u al sinds januari 2016 als antirevolutionair werd bestempeld. Dat u dergelijke functies uitoefende, ondermijnt de geloofwaardigheid van het feit dat u gezien werd als antirevolutionair of landsverrader dan ook ten stelligste. Daarenboven vertelt u dat u bij het organiseren van het zesde Plan Republica in december 2019 problemen kreeg omdat generaal L(...) R(...) opkwam en via hem de achtervolging op u en uw zoon ontstond (CGVS, p. 7). U vertelt echter dat u eind september 2022 nog naar de luchtmachtbasis kon gaan om een bewijs van uw tewerkstelling aan te vragen, wat u ook heeft gekregen en heeft voorgelegd ter staving van uw verzoek om internationale bescherming (CGVS, p. 8; zie administratief dossier, groene map, nr. 2). Het is weinig geloofwaardig dat u dit bewijs van tewerkstelling nog heeft gekregen ondanks dat uw collega's u niet vertrouwden en u antirevolutionair vonden en nadat een generaal van de luchtmachtbasis de "achtervolging" op u en uw kinderen zou ingezet hebben (zie boven). (CGVS, p. 7-8). U verklaart bovendien dat generaal R(...) het bewijs van uw tewerkstelling zou ondertekend hebben (CGVS, p. 9). Dit zou uw verklaringen omtrent zijn vervolging gericht op u volledig ondermijnen, gezien het niet logisch zou zijn dat hij u zou willen helpen.

Daarnaast haalt uw zoon R(...) bij het CGVS aan dat u van plan was te deserteren van uw beroep als secretaresse op de luchtmachtbasis (NPO (...), p. 7-8). U haalt zelf niet het begrip desertie aan, wat de geloofwaardigheid van bovenstaande reeds teniet doet (CGVS, p. 1-17). Daarbij dient ook vastgesteld te worden dat uw voormalige werkgever of uw voormalige collega's u niet meer hebben proberen contacteren na uw vertrek uit het land (CGVS, p. 9). Gevraagd hoe het mogelijk is dat ze u niet meer hebben proberen bereiken, zelfs niet om te vragen waarom u niet meer naar uw werk kwam, stelt u dat u jaren in dienst was en ze u eigenlijk reeds op basis van uw leeftijd op pensioen hadden moeten sturen (CGVS, p. 9). Dat u door uw voormalige werkgever nog gezocht zou worden of geviseerd zou kunnen worden omdat u uw werk verliet, kan dan ook allerm minst worden aangenomen. Gewezen op het feit dat ze uw voor uw pensioensregeling ook hadden moeten contacteren, stelt u dat u vermoedt u dat ze weten dat u het land heeft verlaten (CGVS, p. 9). Dit antwoord kan het vastgestelde wederom niet uitklaren of ombuigen.

Verder, verklaart u ook dat u bedreigingen zou gekregen hebben van de colectivos doordat deze graffiti hebben aangebracht op een muur van de straat waar u woonde in Venezuela (CGVS, p. 11). U verklaart dat dit een rechtstreekse doodsb bedreiging is omdat u tot de oppositie behoorde (CGVS, p. 11). Op de muur op de foto staat geschreven: landverrader Y(...) Bolivariaanse furie (CGVS, p. 11). U verklaart dat dit gebeurde op 20 februari 2024 (CGVS, p. 11-12). Het is echter weinig plausibel dat er een gehele tijd niets gebeurd is en er dan plots graffiti verschijnt op een muur nabij uw voormalige huis (CGVS, p. 1-17). U stelt dat de minister van defensie op 18 februari 2024 een mededeling deed, waarvan u ook een nieuwsartikel neerlegt (CGVS, p. 12; zie administratief dossier, groene map, 9). De vertaling van het artikel leest dat de minister een plan heeft gelanceerd voor de "nodige transformaties" van de nationale strijdkrachten (zie administratief dossier, blauwe map, 2). U wordt niet in het artikel vernoemd (zie administratief dossier, blauwe map, 2). Een dergelijk artikel waaruit geenszins een rechtstreeks verband met uw persoon kan worden afgeleid, is echter allerm minst afdoende om ervan uit te kunnen gaan dat u op deze basis een persoonlijke vrees koestert die zou kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofd. U stelt dat de minister van defensie deze mededeling deed en daardoor de graffiti op de muur twee dagen later verscheen (CGVS, p. 11-12). Dit kan echter niet besluiten tot een link tussen de graffiti en de door verklaarde vrees voor vervolging. De foto die u neerlegt om bovenstaande te ondersteunen, kan ook geenszins volstaan om de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband kracht bij te zetten. Een privé-foto heeft namelijk geen bewijswaarde, daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld (zie administratief dossier, groene map, nr. 8). Daarbij kan ook niet afgeleid worden dat de muur zich inderdaad nabij uw voormalig huis bevindt, noch of

men met "Y(...)" specifiek u bedoelt, of dat het daadwerkelijk de colectivos waren die deze graffiti aanbrachten.

Ten slotte, dient ook nog opgemerkt te worden dat uw ex-partner W(...) R(...), de vader van uw zoon W(...) A(...) R(...) S(...), Venezuela is ontvlucht en een politiek vluchteling is in Mexico (CGVS, p. 4). U haalt in dit verband geen enkele persoonlijke vrees aan en verklaart uitdrukkelijk dat dit element geen reden vormt waarom u Venezuela ontvluchtte (CGVS, p. 4). Ook dit element kan dus bezwaarlijk volstaan om aanleiding te geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen in verband met uw vluchtmotieven.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan deze vaststellingen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Uw paspoort en uw identiteitskaart hebben betrekking op uw Venezolaanse nationaliteit die niet onmiddellijk wordt betwist. De verkoopakte van uw huis ondersteunt enkel de verklaringen over uw huis en de verkoop ervan en dit wordt ook niet onmiddellijk betwist. De documenten die uw reisweg staven, ondersteunen enkel de verklaringen over uw reisweg en deze worden hier niet in twijfel getrokken. Het psychologisch verslag bevestigt dat het reeds beter gaat met uw psychologische toestand, zoals hierboven reeds besproken. Er kan hieruit geen vrees bij terugkeer naar Venezuela uit worden vastgesteld. Er kunnen immers gegronde vraagtekens geplaatst worden bij de ernst van het door u neergelegde psychologische rapport (zie administratief dossier, groene map, document 4). Hoewel er in het attest dat u neerlegt wordt gesproken over de problemen die u zou gehad hebben in Venezuela en die tot uw vlucht uit het land zouden geleid hebben, moet benadrukt worden dat een psycholoog kan vaststellen dat een verzoeker aan de criteria voor een diagnose voldoet, doch die baseert zich hiervoor grotendeels op verzoekers verklaringen en kan niet inschatten of deze diagnose verband houdt met eventuele problemen die verzoeker in het land van herkomst gehad zou hebben. Waar deze beroepsbeoefenaar zich uitspreekt over de (waarachtigheid van de) omstandigheden die aan de basis zouden liggen van verzoekers psychische gezondheidstoestand of vertrek uit het land van herkomst, doet die echter aan waarheidsvinding, hetgeen niet tot diens bevoegdheden of opdracht behoort.

De foto's op de muur en het nieuwsartikel omtrent de minister van defensie werden hierboven ook reeds besproken.

Uw bewijs van tewerkstelling werd hierboven reeds besproken en uw verklaarde beroep wordt niet onmiddellijk in twijfel getrokken. Het certificaat dat u kreeg ter ere van uw tienjarig jubileum van uw indiensttreding ondersteunt uw verklaringen over uw werk, wat niet onmiddellijk wordt betwist (zie administratief dossier, groene map, nr. 6). De voorgehouden problemen kunnen er tevens niet uit worden afgeleid, waardoor ook dit niet volstaat om de beoordeling van het CGVS te wijzigen.

Ten slotte, legt u geen opmerkingen neer op de notities van uw persoonlijk onderhoud. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u wel gezegd dat er mogelijks een tweede onderhoud zou volgens (CGVS, p. 17). Dit is echter niet van toepassing. Daarom werd uw advocaat meermalen aangespoord toch opmerkingen te formuleren bij de notities van uw persoonlijk onderhoud indien van toepassing. Uw advocaat verzaakte hieraan (zie mailverkeer in administratief dossier, blauwe map). Aldus kan er vanuit worden gegaan dat u geen opmerkingen hebt op de notities van uw persoonlijk onderhoud en geen verdere verklaringen wenste af te leggen.

Uit de COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_houding_van_de_autoriteiten_ten_aanzien_van_migratie_20240513.pdf blijkt niet dat er sprake is van een systematisch beleid waarbij iedere Venezolaan die terugkeert naar Venezuela louter omwille van zijn verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist niet dat u bij een terugkeer mogelijk onderworpen zal worden aan een uitgebreide controle. Er is evenwel een duidelijk onderscheid in de behandeling van terugkeerders naar Venezuela. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het najaar van 2023 meerdere deportatievluchten plaatsvonden waarbij Venezolanen uit de VS werden teruggestuurd. Een aantal gerepatrieerde migranten uit de VS werd bij aankomst in Venezuela vastgehouden en uitvoerig geïnterviewd. Enkel hiervan zouden in februari 2024 nog vastgehouden worden. Daarnaast werden zo'n 200 afgewezen verzoekers uit IJsland in november 2023

teruggestuurd naar Venezuela. Bij terugkeer naar Venezuela werden ze voor drie of vier dagen naar een hotel gebracht voor een beoordeling door de veiligheidsdiensten. Uit de informatie blijkt verder dat elk jaar duizenden Venezolanen op vrijwillige basis terugkeren naar Venezuela zonder dat hierover problemen worden gerapporteerd. Er kan aldus niet uit de beschikbare informatie afgeleid worden dat alle terugkeerders systematisch worden vastgehouden of gearresteerd. Het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Venezuela mogelijks worden ondervraagd en aangehouden in het kader van een veiligheidsbeoordeling kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven.

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Venezolaan die van het buitenland terugkeert naar Venezuela enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of het risico loopt blootgesteld worden aan een in artikel 48/4, § 2 b beschreven behandeling.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Venezuela te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden, betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden als opposant beschouwd werden, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een dergelijk profiel heeft. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Noch dat de Venezolaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw verzoek om internationale bescherming. Voorts, bent u legaal met uw eigen paspoort via Spanje naar België gereisd (CGVS, p. 10). Overigens, verkreeg u dit paspoort op 16 september 2022 nadat u verklaart problemen te hebben gehad met overheidsinstanties, wat verder de geloofwaardigheid van uw problemen met de overheid ondermijnt (zie administratief dossier, groene map, nr. 1).

Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Venezolaanse autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Venezuela vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Venezuela voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Het Hof van Justitie heeft reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (omgezet in artikel 48/4, §2, b) Vw.) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 35 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ

18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Bijgevolg valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, vereist artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt verder niet dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023, beschikbaar op [coi_focus_venezuela_situatieschets_20230808_0.pdf](https://coi.focus.venezuela.situatieschets.20230808_0.pdf) (cgrs.be) en EUAA: Venezuela Country Focus van november 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela veeleer het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijsen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023, beschikbaar op [coi_focus_venezuela_situatieschets_20230808_0.pdf](https://coi.focus.venezuela.situatieschets.20230808_0.pdf) (cgrs.be) en EUAA: Venezuela Country Focus van november 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen, komt veelvuldig voor in Venezuela. Deze misdaden worden gepleegd door gewapende groeperingen, megabandas, maar ook door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Uit de geconsulteerde bronnen blijkt bovendien dat dit geweldspatroon sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. De deelstaten Sucre, Miranda, Falcón, en het hoofdstedelijk gebied Caracas, de grensstaten met Colombia (Zulia, Tachira en Apure) evenals de deelstaten in Zuid-Venezuela (Amazonas en Bolivar) vertonen een hogere prevalentie van crimineel alsook politieel geweld. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd

worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In de deelstaten Zulia, Tachira, Apure en Falcón evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolívar, is er naast crimineel en politieel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoeker - i. e. de zoon van verzoekster – luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Venezolaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van de staat Miranda. Uw moeder Y(...) T(...) S(...) S(...) is samen met u in België (CGVS (...)). Uw vader woont momenteel in Miranda, Venezuela. Uw halfbroer langs moederszijde genaamd W(...) woont momenteel in Maracai, Venezuela. U hebt ook vijf halfzussen langs vaderszijde. U hebt geen idee waar ze wonen.

Toen u één jaar oud was, bent u verhuisd van Miranda naar Maracai omwille van het werk van uw moeder. Daar woonde u uw hele leven. In 2017 zijn u en uw moeder gedurende een maand naar Cucuta, Colombia gegaan om daar medicijnen te kopen voor uw zieke oom.

U ging gedurende drie maanden naar de universiteit Utar in Maracai. U stopte met de opleiding omdat het te kostelijk was en omdat u tweemaal op straat werd beroofd. In Venezuela hebt u verschillende beroepen uitgeoefend, u werkte onder andere in een ovenbedrijf, als barman en in restaurants.

U hebt éénmaal deelgenomen aan een studentenprotest in Maracai op 23 januari 2020.

Op 2 augustus 2020 werd u gearresteerd samen met vier vrienden door de directie van strafrechtelijke inlichtingendienst. U verklaart dat ze u zochten omwille van uw moeder. U en uw vrienden werden twee nachten vastgehouden en daarna diende u te verschijnen voor de rechtbank in het justitiepaleis. Hiervan kreeg u een vrijlatingsbrief. Twee jaar later in juli 2022 hebt u tegen een vergoeding uw dossier kunnen laten seponeren en schrappen uit het politiesysteem.

Omwille van de bovenstaande problemen besloot u Venezuela te ontvluchten. Op 14 oktober 2022 vloog u via Spanje naar België, waar u aankwam op 15 oktober 2022. Op 25 oktober 2022 diende u in België een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: (1) een kopie van uw paspoort, (2) uw akte van invrijheidsstelling en (3) een document omtrent uw vervallen van strafrechtelijke handeling en schrapping uit het politiesysteem.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Bij terugkeer naar Venezuela vreest u gedood of gevangengenomen te worden door het regime en de colectivos omdat ze uw moeder beschouwen als een opposant en landverrader en daardoor u ook viseerden (CGVS, p. 7). Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u in Spanje voet zette op het grondgebied van de Europese Unie (CGVS, p. 5-6), zonder daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 5-6). Dat u daar echter geen verzoek om internationale bescherming indiende, doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over het bestaan van een vrees in vluchtelingrechtelijke zin ten opzichte van Venezuela. Daarbij, bent u gereisd met uw paspoort terwijl u verklaart problemen te hebben met de Venezolaanse overheid (CGVS, p. 5-6). U verklaarde hierover dat jullie geen problemen hebt gehad bij jullie vertrek uit Venezuela (CGVS, p. 7). U stelt dat men bij jullie terugkeer naar Venezuela op basis van jullie paspoorten gaan weten dat jullie terug in het land zijn en dan zullen ze jullie meteen gaan opzoeken (CGVS, p. 7). Gevraagd hoe u dan zonder problemen het land kon verlaten met jullie paspoorten, stelt u dat jullie bij het vertrek enkel konden hopen om niet aangevallen te worden (CGVS, p. 7). Het feit dat u kon reizen met uw paspoort en het land kon verlaten na een controle van uw paspoort door overheidsinstanties aan de buitengrens, ondermijnt het bestaan van uw vrees voor de overheid en diens instanties (CGVS, p. 7).

Verder dient er te worden opgemerkt dat u verklaart dat uw problemen voortvloeien uit de problemen van uw moeder Y(...) T(...) S(...) S(...) (CGVS (...); zie administratief dossier, blauwe map, 1; CGVS, p. 6-7 en 14).

Gezien de motieven van uw moeder niet aannemelijk werden bevonden, kan er ook in uw hoofde niet van worden uitgegaan dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie dient te moeten koesteren. Het CGVS verwijst hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw moeder:

“(…)”

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw moeders relaas, kan er bijgevolg evenmin geloof worden gehecht aan uw problemen die er het gevolg van waren.

U verklaart dat uw problemen begonnen in 2020 toen u op 23 januari 2020 éénmalig naar een studentenprotest ging en in augustus 2020 werd gearresteerd (CGVS, p. 5, 6 en 10). Hiervoor hebt u geen problemen gehad (CGVS, p. 10). Dit is reeds opmerkelijk sinds uw moeder verklaart reeds problemen te hebben gekend sinds 2016 (NPO (...), p. 3, 12 en 13). Het feit dat u slechts in 2020 problemen kreeg, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen en de link ervan met uw moeders verklaarde problemen.

Over uw arrestatie verklaart u dat u op 1 augustus 2020 met uw vrienden iets zat te drinken in El Coromoto (CGVS, p. 6 en 13). In de vroege ochtend van 2 augustus 2020 kwam de directie van strafrechtelijke inlichtingendienst of DIP binnengevallen (CGVS, p. 6). U stelt dat er twee redenen zijn voor uw arrestatie in augustus 2020, namelijk uw deelname aan een protest in januari 2020 én de problemen van uw moeder (CGVS, p. 10 en 12). Ten eerste, dient over uw arrestatie opgemerkt te worden dat uw moeder verklaarde bij

DVZ dat u werd gearresteerd van 1 oktober 2020 tot 3 oktober 2022 (DVZ (...), Vragenlijst CGVS, vraag 5). Deze twee verklaringen over de tijdsindicatie van uw arrestatie zijn niet eensluidend, wat de geloofwaardigheid ervan verder aantast. Ten tweede, is de vaststelling dat u twee verschillende redenen geeft voor uw arrestatie reeds niet eenduidig hetgeen de geloofwaardigheid ervan op zich al ondermijnt.

Omtrent de eerste reden dat u geeft voor uw arrestatie, namelijk uw deelname aan het protest in januari 2020, kan u geen bewijzen of foto's voorleggen van uw aanwezigheid bij het protest (CGVS, p. 5). Gevraagd waarom niet, stelt u dat uw moeder u had gezegd dat u of uw moeder problemen zouden krijgen als men u op een foto zou kunnen vastleggen (CGVS, p. 5). Dit geeft reeds aan dat u op de hoogte was van het feit dat u erdoor problemen zou kunnen krijgen. Toch nam u deel aan het protest (CGVS, p. 5). Dit maakt uw deelname reeds weinig logisch. Verder, stelt u dat u met twee vrienden en studiegenoten naar het protest ging, namelijk J(...) en C(...) (CGVS, p. 10). J(...) werd naast u gedood door een schietwond die vlakbij hem werd afgevuurd. Er zouden toen veel gewonden en doden gevallen zijn (CGVS, p. 10). Hieruit dient afgeleid te worden dat dit geen gerichte aanval was, noch dat deze aanval specifiek op u gericht was. Uw moeder had u overigens ook gevraagd niet naar studentenprotesten in Caracas en andere steden te gaan (CGVS, p. 10). Gevraagd waarom u dan toch besloot naar het protest in Maracai te gaan die bewuste keer, legt u uit dat er werd geschoten op de universiteit wat u niet zo maar kon laten gebeuren (CGVS, p. 11). Gepeild of u dan voorzorgen nam wetende dat uw moeder wenste dat u niet naar dergelijk protest ging, vertelt u dat u uw gezicht afdekte tegen het traangas (CGVS, p. 11). Er kan verwacht worden dat meer voorzorgsmaatregelen neemt. Bovendien nam uw halfbroer langs moederszijde eerder ook deel aan een studentenprotest in 2017 volgens uw moeder (NPO (...), p. 10). Hij werd geslagen en hield daaraan een tumor aan zijn oog over (NPO (...), p. 10). Ook deze verklaringen doen verder twijfelen aan uw deelname aan het protest in 2020. Verder, dient ook opgemerkt te worden dat er niets gebeurde na uw deelname in januari tot aan uw arrestatie in augustus 2020 (CGVS, p. 11). Hierover dient ten eerste worden opgemerkt dat u vermoedt dat de politie foto's nam tijdens het protest en u daarop mogelijks hadden herkend en u daarom kwamen zoeken tijdens de arrestatie (CGVS, p. 11). Deze niet-gestaafde hypothese kan niet overtuigen.

Ten tweede wordt u gevraagd waarom de overheidsinstanties slechts zeven maanden na het protest u komen zoeken en niet eerder, indien ze u daadwerkelijk zouden hebben herkend op de foto's (CGVS, p. 11). U stelt dat ze niet enkel u kwamen zoeken maar vele studenten zochten op hun thuisadres (CGVS, p. 11). Dit is een frappant antwoord gezien er in dat geval een andere en enkele oorzaak ligt aan de grond van uw arrestatie in augustus 2020 dan de problemen van uw moeder. Deze vaststelling stelt de geloofwaardigheid van uw verklaring in twijfel. Bovendien verklaarde u met C(...) en J(...) naar het protest te zijn gegaan (CGVS, p. 10). J(...) overleed door de schietwond, maar over C(...) verklaart u dat ze hem niet zijn gaan zoeken (CGVS, p. 10-11). U hebt ook niet gehoord van vrienden of kennissen dat ze werden gezocht of gearresteerd omwille van hun aanwezigheid bij het protest in Maracai (CGVS, p. 11). U vertelt enkel dat u op het nieuws hoorde dat jongeren thuis werden gezocht (CGVS, p. 11). Uit bovenstaande blijkt dus dat het u niet aannemelijk maakt dat u gearresteerd werd omwille van uw deelname aan het protest.

Omtrent de tweede reden die u aanhaalt voor uw arrestatie, namelijk het vermeende verband met uw moeder (CGVS p. 6-13), moet benadrukt worden dat ook aan uw verklaringen over deze reden geen geloof gehecht kan worden. Er dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat u en uw vrienden in de vroege ochtend van 2 augustus 2020 werden bezocht door de directie van strafrechtelijke inlichtingendienst of DIP (CGVS, p. 6). Ze zeiden dat er teveel lawaai was en jullie moesten allemaal tegen de muur gaan staan (CGVS, p. 6). Daarop werden jullie gefouilleerd (CGVS, p. 6). Een van de agenten zei dat ze op zoek waren naar u (CGVS, p. 6). Toen ontstond er een schermutseling en werden u en vier vrienden allen gearresteerd en meegenomen (CGVS, p. 6 en 13). In de bestelwagen stelden ze u vragen, waaronder wat de naam van uw moeder was (CGVS, p. 6). Toen u de naam van uw moeder gaf, zeiden ze "Ah, dan ben jij het" (CGVS, p. 6). Daarna namen ze jullie mee naar hun kantoor waar jullie twee nachten hebben verbleven (CGVS, p. 6). Initieel verklaart u dat u specifiek in hun kantoor door iemand met een hoge rang, een generaal of kapitein, werd aangesproken omdat ze een telefoontje kregen omwille van uw moeder (CGVS, p. 6). Later verandert u uw verklaring en stelt u dat tijdens uw arrestatie, bij het justitiepaleis en de rechtbank er niets meer werd gezegd over uw moeder (CGVS, p. 13). Deze twee verklaringen zijn niet eensluidend, wat doet twijfelen aan de geloofwaardigheid van de tweede reden voor uw arrestatie, namelijk uw moeders problemen.

Na het verblijf van twee nachten in het kantoor, brachten ze jullie naar het justitiepaleis (CGVS, p. 7 en 13). Over deze passage bij het justitiepaleis legt u zeer vage verklaringen af. Volgens u werden jullie voorgeleid omwille van ongehoorzaamheid zonder dat daar een reden voor was (CGVS, p. 7 en 12). Eerder verklaarde u echter dat de politie of DIP binnen vielen en zeiden dat er te veel lawaai was (zie eerder; CGVS, p. 6). U legt aldus weinig consistente verklaringen af over de gegeven reden waarom jullie werden gearresteerd en voorgeleid, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt. U stelt verder dat u werd verteld dat u uw hele leven in de gevangenis zou zitten, waarop u reageerde dat u niets had gedaan (CGVS, p. 7). Hierop namen ze u mee naar een kelder waar ze u ongeveer drie of vijf uur vasthielden (CGVS, p. 7 en 13). Daarna brachten ze u opnieuw naar boven en gaven jullie een vrijlatingsbrief (CGVS, p. 7). Het is

frappant dat u eerst werd verteld dat u een levenslange gevangenisstraf zou krijgen om dan vier of vijf uur later vrijgelaten te worden zonder meer. U legt uw akte van invrijheidsstelling neer waarin staat dat u instemde met een voorwaardelijke vervangende maatregel van vrijlating voor het vermeende plegen van het misdrijf verzet en ongehoorzaamheid tegen de autoriteiten (zie administratief dossier, groene map, nr. 2). Hierover dient opgemerkt te worden dat het frappant is dat indien de overheidsinstanties daadwerkelijk uw moeder en bijgevolg u viseerden, u een vrijlating kreeg in deze rechtszaak. Bovendien is dit niet eensluidend met de initiële reden die u vertelt dat de agenten gaven bij het binnenvallen, namelijk dat er te veel lawaai of geluidsoverlast was (zie boven), hetgeen wederom doet twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Nadien vertelt u dat jullie dossier van ongehoorzaamheid ten aanzien van de autoriteiten werd “verwijderd” tegen een vergoeding in juli 2022 omdat jullie nooit enig misdrijf hadden gepleegd (CGVS, p. 12 en 13). U legt het besluit van de Strafrechtbank van Eerste Instantie neer (zie administratief dossier, groene map, nr. 3). Hier staat dat op 12 juli 2022 uw aanklacht werd geseponeerd en dat uw dossier werd geschrapt uit het politiesysteem (zie administratief dossier, groene map, nr. 3). Na uw vrijlating en de verwijdering van uw zaak getuigt u van geen problemen (CGVS, p. 1-14). Dit kan dan ook allesbehalve overtuigen dat u op deze basis bij een terugkeer naar Venezuela een vrees heeft die een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou inhouden.

Gevraagd waarom u nog iets vreest gezien uw rechtzaakdossier verwijderd is geweest, antwoordt u dat u dat u een vrees hebt omwille van de zaak van uw moeder (CGVS, p. 12). U voegt toe dat men u heeft gearresteerd enkel om uw leven wat af te remmen en het moeilijker te maken werk te vinden (CGVS, p. 12). Ze deden het enkel uit slechtheid, niet omwille van een andere reden (CGVS, p. 12). Uw moeders problemen en vrees op vervolging werden reeds niet geloofwaardig bevonden. Dit kan dan ook allerm minst volstaan om aanleiding te geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotief.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan deze vaststellingen. Uw paspoort heeft betrekking op uw Venezolaanse nationaliteit die niet onmiddellijk wordt betwist. De akte van invrijheidsstelling en uw vervallen van strafrechtelijke handeling en schrapping uit het politiesysteem werden hierboven reeds besproken.

Uit de COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_houding_van_de_autoriteiten_ten_aanzien_van_migratie_20240513.pdf blijkt niet dat er sprake is van een systematisch beleid waarbij iedere Venezolaan die terugkeert naar Venezuela louter omwille van zijn verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist niet dat u bij een terugkeer mogelijk onderworpen zal worden aan een uitgebreide controle. Er is evenwel een duidelijk onderscheid in de behandeling van terugkeerders naar Venezuela. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het najaar van 2023 meerdere deportatievluchten plaatsvonden waarbij Venezolanen uit de VS werden teruggestuurd. Een aantal gerepatrieerde migranten uit de VS werd bij aankomst in Venezuela vastgehouden en uitvoerig geïnterviewd. Enkel hiervan zouden in februari 2024 nog vastgehouden worden. Daarnaast werden zo'n 200 afgewezen verzoekers uit IJsland in november 2023 teruggestuurd naar Venezuela. Bij terugkeer naar Venezuela werden ze voor drie of vier dagen naar een hotel gebracht voor een beoordeling door de veiligheidsdiensten. Uit de informatie blijkt verder dat elk jaar duizenden Venezolanen op vrijwillige basis terugkeren naar Venezuela zonder dat hierover problemen worden gerapporteerd. Er kan aldus niet uit de beschikbare informatie afgeleid worden dat alle terugkeerders systematisch worden vastgehouden of gearresteerd. Het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Venezuela mogelijks worden ondervraagd en aangehouden in het kader van een veiligheidsbeoordeling kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven.

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Venezolaan die van het buitenland terugkeert naar Venezuela enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer

te worden van vervolging of het risico loopt blootgesteld worden aan een in artikel 48/4, § 2 b beschreven behandeling.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Venezuela te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden, betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden als opposant beschouwd werden, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een dergelijk profiel heeft. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Noch dat de Venezolaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw verzoek om internationale bescherming. Voorts, bent u legaal met uw eigen paspoort via Spanje naar België gereisd (CGVS, p. 5). Overigens, verkreeg u dit paspoort op 16 september 2022 nadat u verklaart problemen te hebben gehad met overheidsinstanties, wat verder de geloofwaardigheid van uw problemen met de overheid ondermijnt (zie administratief dossier, groene map, nr. 1). Bovendien dient nogmaals opgemerkt te worden dat uw rechtszaak uit het politiesysteem werd geschrapt (zie administratief dossier, groene map, nr. 3).

Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Venezolaanse autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Venezuela vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Venezuela voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Het Hof van Justitie heeft reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (omgezet in artikel 48/4, §2, b) Vw.) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 35 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Bijgevolg valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, vereist artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie)

niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt verder niet dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023, beschikbaar op [coi_focus_venezuela_situatieschets_20230808_0.pdf](https://coi.focus.venezuela.situatieschets.20230808.0.pdf) (cgrs.be) en EUAA: Venezuela Country Focus van november 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela veeleer het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijsen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023, beschikbaar op [coi_focus_venezuela_situatieschets_20230808_0.pdf](https://coi.focus.venezuela.situatieschets.20230808.0.pdf) (cgrs.be) en EUAA: Venezuela Country Focus van november 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen, komt veelvuldig voor in Venezuela. Deze misdaden worden gepleegd door gewapende groeperingen, megabandas, maar ook door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Uit de geconsulteerde bronnen blijkt bovendien dat dit geweldspatroon sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. De deelstaten Sucre, Miranda, Falcón, en het hoofdstedelijk gebied Caracas, de grensstaten met Colombia (Zulia, Tachira en Apure) evenals de deelstaten in Zuid-Venezuela (Amazonas en Bolivar) vertonen een hogere prevalentie van crimineel alsook politieel geweld. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In de deelstaten Zulia, Tachira, Apure en Falcón evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolivar, is er naast crimineel en politieel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de

gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partijen menen dat de commissaris-generaal op een kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen. Vervolgens gaan zij, onder verwijzing naar richtlijnen van UNHCR, in op de verschillende elementen van de definitie van het begrip vluchteling in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève).

Aangaande de vervolging stellen zij dat er “voor het beoordelen van de vervolging dient rekening gehouden te worden met de algemene context van een conflictsituatie die het effect van schade aan een persoon kan verergeren tot het niveau van vervolging”, en voeren zij aan dat zowel de directe als de indirecte gevolgen van het conflict, cumulatief of onafhankelijk van elkaar, vervolging uitmaken. *In casu* stellen zij hierover het volgende:

“De situatie in Venezuela is zeer complex en wordt gekenmerkt door mensenrechtenschendingen op grote schaal. Zowel burgerlijke en politieke als socio-economische basisrechten worden geschonden. Deze mensenrechtenschending zijn het gevolg van een politiek beleid en worden grotendeels begaan door de staat. Ook paramilitaire- en criminele bendes begaan geweld ten aanzien van burgers maar in veel gevallen kan niet simpelweg gesproken worden van criminele bendes omdat er een link is met de staat en een achterliggende politiek. Mensenrechtenschendingen nemen verschillende vormen aan: gewelddadige repressie van iedereen die kritisch durft te zijn ten aanzien van het regime; geweld door bendes die gesteund

of getolereerd worden door de staat; sociaal en economisch geweld in de vorm van de onbeschikbaarheid van elementaire levensmiddelen, het aan burgers onttrekken van buitenlandse humanitaire hulp en het van partijsteun afhankelijk maken van toegang tot basiszaken zoals voedsel.

Verder citeren zij uit en verwijzen ze naar informatie van de VN en IACHR en de COI Focus “Venezuela: Situatieschets” van 8 augustus 2023. Zij stellen dat hieruit blijkt dat de bevolking er niet meer in slaagt te voorzien in elementaire basisbehoeften en dat de situatie verder zal verslechteren. Zij gaan in op de toegang tot en de beschikbaarheid van voedsel, de situatie van vrouwen en kinderen en de gezondheidszorg. Zij betogen tevens dat de staat bewust weigert de situatie van haar bevolking te verbeteren door het weigeren van humanitaire hulp en voeren aan dat de reeds zeer beperkte toegang tot economische en sociale rechten verder beperkt wordt door ze afhankelijk te maken van *“loyauteit aan de heersende partij en door corruptie”*.

Verder stellen zij dat het feit dat een conflict een impact heeft op grote groepen mensen of op burgers in het algemeen het aantonen van een gegronde vrees voor vervolging niet in de weg staat, maar dit in tegendeel de gegrondheid van de vrees net versterkt. Zij voegen toe dat er voor de toepassing van het Verdrag van Genève geen gedifferentieerd risico dient aangetoond te worden. Aangaande deze impact van de vervolging en het risico betogen de verzoekende partijen dat in het algemeen blijkt dat de bevolking van Venezuela het slachtoffer is van de *“onveiligheids- en socio-economische situatie”*. Deze factoren dwingen mensen het land te ontvluchten, aldus de verzoekende partijen.

Voorts benadrukken de verzoekende partijen dat de vrees voor vervolging prospectief dient beoordeeld te worden, en stellen zij dat dit *in casu* onvoldoende gebeurd is. Ze gaan verder in op de *“link met conventiegrond”* en voeren aan dat er in Venezuela sprake is van een *“afbraak van de democratie en de rechtsstaat, met als gevolg mensenrechtenschending op grote schaal waarvan de burgerbevolking het slachtoffer is”*. Aangaande de beschikbaarheid van een intern vluchtalternatief betogen zij dat, gezien het geweld algemeen verspreid is en de socio-economische crisis eveneens het volledige land treft, momenteel niet kan ingezien worden hoe een intern vluchtalternatief toegepast wordt.

Verder gaan de verzoekende partijen in op de *“geloofwaardigheid, documenten en het voordeel van de twijfel”*. Zij wijzen erop hun identiteit bewezen te hebben aan de hand van hun paspoorten en zijn van mening dat hun coherente verklaringen op zich voldoende zijn om hen de status van vluchteling toe te kennen. Voorts maken zij nog de volgende opmerkingen:

“De problemen die verzoeker kent, zijn het gevolg van de problemen die zijn moeder heeft gekend. Verzoekster bevestigt dat zij opposant was van het regime en om die reden problemen kreeg, onder andere op haar werk. Zij werkte gedurende 28 jaar als secretaresse op een luchtmachtbasis. Verzoekster had sympathiën voor de Primero Justicia, en dit omwille van haar interesse in een vrij en veilig Venezuela, met een goede gezondheidszorg, respect voor naasten, een goed militair apparaat... . Zij heeft in 2019 ook humanitaire hulp verleend op de grens van Venezuela en Colombia. Omwille van beide punten, geraakte verzoekster in het vizier van de overheid, kwam zij ernstig in de problemen en diende zij het land te verlaten. In augustus 2020 werd verzoeker gearresteerd, omwille van het feit dat hij de zoon is van verzoekster. Hij werd gearresteerd door de directie van de strafrechtelijke inlichtingendienst toen hij bij vrienden thuis was omwille van de problemen van verzoekster. Verzoeker werd twee nachten vastgehouden. De zaak kwam voor de rechtbank. Hij kreeg een vrijlatingsbrief, maar bleef in het vizier van de autoriteiten omwille van de activiteiten van verzoekster.

In 2022 verlieten verzoekers Venezuela. Eerder kon helaas niet omwille van corona.

Verzoekster heeft evenzeer bedreigingen gekregen van de collectivos; zij brachten graffiti aan op een muur van de straat waarin zij woonde in Venezuela: “landverrader Y(...) Bolivariaanse furie”. Zij werd op de hoogte gebracht door een voormalige buur.

Het is allerm minst veilig voor verzoekers om terug te keren naar Venezuela. Zij vrezen én de overheid en de collectivos.”

3.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel halen de verzoekende partijen artikel 48/4, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet aan. Zij zijn van oordeel dat zij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) en c) lopen en verwijzen in dit verband naar hetgeen zij in hun eerste middel hebben uiteengezet.

3.1.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Nieuwe elementen

Op 8 januari 2025 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela en verwijst naar de COI Focus “Venezuela: Situatieschets” van 26 september 2024 als bijkomende informatiebron.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

De verzoekende partijen verklaren niet terug te willen keren naar hun land van herkomst, Venezuela, uit vrees voor de autoriteiten, die verzoekster als een opposant zouden beschouwen. Verzoekster zou een aanhanger zijn van de politieke partij Primero Justicia. Zij zou een keer naar een bijeenkomst van de partij gegaan zijn gedurende een half uur in 2015 of 2016, waar er een foto van haar genomen zou zijn. Zij zou hierna bij aankomst op haar werk een hele dag ondervraagd zijn door twee mannen en vervolgens een landverrader en opposant genoemd zijn en ook andere problemen ervaren hebben. Daarnaast zou verzoekster een keer humanitaire hulp gaan uitdelen zijn bij de grens van Venezuela en Colombia in 2019. Verzoeksters zoon, verzoeker *in casu*, zou in 2020 door de strafrechtelijke inlichtingendienst gearresteerd zijn omwille van verzoeksters problemen. Verzoeker zou twee nachten vastgehouden zijn, waarna hij voor de rechtbank verschenen zou zijn. Verzoeker zou een vrijlatingsbrief gekregen hebben en zou in juli 2022 zijn dossier tegen een vergoeding hebben kunnen laten seponeren. Omwille van deze redenen besloten de verzoekende partijen Venezuela te ontvluchten. In februari 2024 zouden de *colectivos* op een muur nabij de verzoekende partijen hun voormalige huis met graffiti "*landverrader Y(...) Bolivariaanse furie*" geschreven hebben.

De Raad kan na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier slechts in navolging van de commissaris-generaal vaststellen dat de verzoekende partijen er niet in geslaagd zijn een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Te dezen laat de commissaris-generaal ten aanzien van verzoekster in de eerste bestreden beslissing op goede gronden het volgende gelden:

"Bij terugkeer naar Venezuela vreest u gedood te worden door het regime en de colectivos omdat ze u beschouwden als een opposant en landverrader (CGVS, p. 12). Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u in Spanje voet zette op het grondgebied van de Europese Unie (CGVS, p. 10), zonder daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 10). Dat u daar echter geen verzoek om internationale bescherming indiende, doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over het bestaan van een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin ten opzichte van Venezuela. Daarbij, bent u gereisd met uw paspoort terwijl u verklaart problemen te hebben met de Venezolaanse overheid (CGVS, p. 10). Uw zoon verklaart hierover dat u geen problemen hebt gehad bij uw vertrek uit Venezuela (NPO (...), p. 7; zie administratief dossier, blauwe map, nr. 1). Het feit dat u kon reizen met uw paspoort en het land kon verlaten na een controle van uw paspoort door overheidsinstanties aan de buitengrens, ondermijnt het bestaan van een gegronde vrees voor de Venezolaanse overheid en diens instanties (CGVS, p. 10; DVZ, Verklaring, vraag 33, p. 12, dd. 05/12/2022).

Verder, haalt u aan dat u opposant was en daardoor problemen kreeg, onder andere op uw werk (CGVS, p. 12). U werkte gedurende 28 jaar als secretaresse op een luchtmachtbasis (CGVS, p. 7). Hierop wordt later ingegaan.

Omtrent uw politieke activiteiten, noemt u zichzelf een opposant en iemand die sympathieën had voor de oppositiepartij Primero Justicia (CGVS, p. 3, 9 en 12-13). U verklaart echter slechts één keer naar een bijeenkomst gegaan te zijn in uw stad Maracai om Richard Mardo te steunen die de politieke leider was van Primero Justicia in Aragua en één keer in 2019 humanitaire hulp verleend te hebben op de grens van Venezuela en Colombia (CGVS, p. 9-10 en 13-14; DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Deze twee gebeurtenissen zijn de enige activiteiten gerelateerd aan de oppositie die u uitvoerde (CGVS, p. 10 en 14). U hebt verder nooit deelgenomen aan marsen of betogingen (CGVS, p. 10). Uit bovenstaande blijkt dat u slechts bijzonder beperkt actief was of deelnam aan activiteiten gelieerd aan de oppositie en deze activiteiten bezwaarlijk kunnen volstaan om u het profiel van actieve opposant aan te meten.

Daarbij kunnen uw verklaringen over deze activiteiten op zich niet overtuigen, wat uw verklaarde profiel geheel onaannemelijk maakt.

U kan namelijk niet uitleggen waarom u specifiek voor Primero Justicia koos. Gevraagd waarom u Primero Justicia koos te steunen en niet een andere oppositiepartij, stelt u namelijk dat het een partij is van de

jongeren die een andere visie heeft dan de communistisch partij van Maduro (CGVS, p. 14). Primero Justicia wil een democratisch en evenwichtig Venezuela, gezien het reeds vijftientwintig jaar slechter en slechter gaat onder het beleid van Maduro (CGVS, p. 14). Dit zijn slechts vage verklaringen die uw keuze voor Primero Justicia niet kunnen uitklaren. Daarom wordt u gevraagd hoe u Primero Justicia bent terecht gekomen (CGVS, p. 14). U antwoordt: "Het zijn de politieke partijen. Wat doe je? Je kijkt, je observeert, en luistert naar hun voorstellen. Je gaat naar hen toe.

Dat is omdat ik daarvan houd. Je merkt hun democratische waarden. Zij kunnen het beter doen. Daar heb ik ervoor gekozen. Ik koos voor beter Venezuela, waar je kan lezen, waar bescherming en veiligheid is. Waar de mensenrechten gerespecteerd worden en dat is daar allemaal niet. Het zijn de communisten zelf, die zorgen dat ze weer verkozen worden. Er is geen democratie in mijn land" (CGVS, p. 14). Dit antwoord kan alles behalve uitklaren waarom u specifiek voor Primero Justicia koos en geen andere oppositiepartij, wat verder doet twifelen aan de geloofwaardigheid van uw profiel als opposant. Gepeild naar uw kennis omtrent Primero Justicia's ideologie of grote punten, antwoordt u: "Die van elke democratische partij: een vrij Venezuela, zonder sancties, met veiligheid, met gezondheidszorg en waar er respect is voor de naasten, want dat is er ook niet meer. Waar de militairen leren om het land te respecteren, het land te verdedigen en geen politieke partij te verdedigen, en ook waar opvoeding primordiaal is. Dat is ook verloren gegaan in mijn land" (CGVS, p. 14). Ook dit kan niet overtuigen wat Primero Justicia anders dan een andere oppositiepartij maakte voor u.

Bovendien legt u ook inconsistente verklaringen af omtrent die eenmalige oppositiebijeenkomst waar u aanwezig zou geweest zijn. Bij de DVZ verklaarde u namelijk dat deze bijeenkomst doorging in december 2015 (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl u bij het CGVS verklaart dat het gebeurde op 23 januari 2016 (CGVS, p. 13 en 15). Deze twee verklaringen zijn niet eensluidend, wat reeds doet twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaarde profiel als opposant. Omtrent uw eenmalige aanwezigheid op een oppositiebijeenkomst, vertelt u verder dat u alleen naar de bijeenkomst ging, niet met anderen (CGVS, p. 15). Uw zoon verklaart echter dat u samen met iemand van Primero Justicia naar de bijeenkomst ging, waarvan hij zich de naam niet meer herinnert (CGVS (...), p. 8-9). Deze verklaringen zijn wederom niet eensluidend, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw deelname aan deze bijeenkomst en uw verklaarde profiel als opposant ondermijnt. Uw zoon verklaarde initieel ook dat u naar meerdere bijeenkomsten of vergaderingen ging (CGVS (...), p. 8). Daarna past hij zijn verklaring aan en stelt dat hij slechts zeker weet dat u naar één bijeenkomst ging (CGVS, p. 8). Desondanks doet zijn initiële verklaring verder twifelen aan uw verklaarde deelname aan deze bijeenkomst en uw verklaarde profiel als opposant. Verder, vertelt u dat u niet lang op de bijeenkomst bent gebleven, ongeveer een halfuur, omdat u bang was (CGVS, p. 15). Gevraagd welke voorzorgen u hebt genomen indien u angst had bij het vervoegen van de bijeenkomst, stelt u dat u werkte voor de overheid en u zo weet hoe alles beheerd werd en hoe ze alles zien (CGVS, p. 15). Daarom stelt u te weten dat men niet lang mag blijven, zeker wanneer men betaald wordt door de regering (CGVS, p. 15). Hierbij dient opgemerkt te worden dat het weinig logisch is dat u toch gaat, deze informatie bezittende. Gevraagd of u nog andere voorzorgen nam om bijvoorbeeld minder herkenbaar te zijn, stelt u dat de regering het toch allemaal weet, zelfs als men voorzorgen neemt (CGVS, p. 15). Bovenstaande maakt het enkel nog minder aannemelijk dat u dan toch naar dergelijke bijeenkomsten zou gaan, ook al was u daar slechts kort. Gepeild of het moeilijk was om te beslissen naar een oppositiebijeenkomst te gaan als overheidsmedewerker wetende welke gevolgen er zouden kunnen volgen, stelt u dat de bijeenkomst op een zondag gebeurde en u dacht dat er niets zou gebeuren (CGVS, p. 15). Deze verklaring is niet consistent met uw andere verklaringen dat u angst had en dat de regering het toch allemaal zou weten (CGVS, p. 15 en 16), hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent verder ondermijnt. Verder, kan u geen foto's of bewijzen voorleggen omtrent uw aanwezigheid op de bijeenkomst (CGVS, p.16).

Daarenboven ging u op 23 december 2019 helpen om humanitaire steun uit te delen omdat Juan Guaido daartoe had opgeroepen (CGVS, p. 10-11). Ook uw verklaringen hieromtrent kunnen echter niet overtuigen. U verklaarde dat u bang was geworden door de confrontatie met de militaire inlichtingendienst na uw aanwezigheid bij de oppositiebijeenkomst in 2016 (CGVS, p. 9-10, zie ook onder). Daarbij verklaart u dat u na 2016 nooit meer naar een mars ging omdat u anders vermoord zou worden (CGVS, p. 14-15). In deze optiek is het niet aannemelijk dat u toch hielp humanitaire steun uit te delen in 2019 na een oproep van de oppositieleider Guaido (CGVS, p. 10-11). Daarenboven hebt u hierover niets vermeld bij DVZ (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5), wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover ten stelligste ondermijnt. U werd daar toen namelijk expliciet gevraagd een overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). U gaf bovendien bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat u bij de DVZ wel kort alle redenen had kunnen vermelden waarom u uw land had verlaten (CGVS, p. 3-4). U verklaart dat uw werkbadge tijdens deze gebeurtenis in twee werd gebroken door een aanwezige generaal (CGVS, p. 11). Behalve dit incident verklaart u geen problemen te hebben gehad door uw aanwezigheid bij het uitdelen van humanitaire steun (CGVS, p. 1-17). U hebt tevens ook uw werk kunnen blijven doen tot 2022 zonder hierover aangesproken of ondervraagd te zijn geweest op uw werk, terwijl ze dit over uw aanwezigheid op de oppositiebijeenkomst wel onmiddellijk deden (CGVS, p. 8-10). Ook het gebrek aan gevolgen die u hierdoor ondervond, en dan in het bijzonder in het kader van uw functie, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de humanitaire steun die u zou verleend hebben in 2019.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over voornoemde activiteiten, straalt dit al bijzonder negatief af op de geloofwaardigheid van de problemen die u verklaart daardoor gehad te hebben. Daarbij kunnen uw verklaringen over deze problemen op zich niet overtuigen.

Op deze eenmalige bijeenkomst werd er volgens u een foto van u genomen (CGVS, p. 9). Toen u de volgende dag, op maandag 24 januari 2016, naar uw werk ging, stelt u initieel dat u daar gedurende een hele dag werd ondervraagd door de directie van de militaire inlichtingendienst (die u afkort met DIM) (CGVS, p. 9, 12 en 16). Later verklaart u echter dat twee mannen u bevroegden, onder wie iemand genaamd J(...), die u reeds kende omdat hij de wacht hield bij de wachtpost bij de ingang van de luchtmacht basis (CGVS, p. 16). Zijn functie zoals deze hier door u omschreven wordt, kan bezwaarlijk gelijkgesteld worden aan een functie op directieniveau binnen de militaire inlichtingendienst. Dat u hier niet consistent over blijkt, doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Verder vroegen de twee mannen of u het was op de bewuste foto (CGVS, p. 16). U bevestigde dit (CGVS, p. 16). Uw zoon verklaart echter dat u dit ontkende (NPO (...), p. 9-10). Ook deze verklaringen zijn niet eensluidend, wat de geloofwaardigheid ervan verder aantast. Voorts, plaatst uw zoon R(...) deze ondervraging "in 2016 of 2017" (NPO (...), p. 7). Het feit dat uw zoon niet exacter weet wanneer u problemen heeft gekend die hij overigens mede aan de oorzaak legt van zijn eigen problemen, kan niet ernstig genoemd worden, hetgeen de geloofwaardigheid van uw en zijn verklaringen verder ondermijnt.

Voorts, vertelt u dat u sinds het incident in 2016 met DIM op uw werk achtervolgd werd vanwege de regering (CGVS, p. 12). U hebt hierover echter niets vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat is op zijn minst opmerkelijk aangezien u daar toen namelijk expliciet gevraagd werd een overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). U gaf bovendien bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat u bij de DVZ wel kort alle redenen had kunnen vermelden waarom u uw land had verlaten (CGVS, p. 3-4). U legde bij de DVZ ook uit dat u na het incident in 2016 met DIM gedurende een jaar geen extralegale voordelen meer kreeg bovenop uw loon (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Uw zoon haalde dit ook aan tijdens zijn persoonlijk onderhoud (NPO (...), p. 7), terwijl u hier niets over vertelde tijdens uw onderhoud, ondanks dat u werd gevraagd uit te leggen wat uw problemen waren (CGVS, p. 12). Hier dient ook opgemerkt te worden dat u bij de DVZ zei dat u na een jaar opnieuw de voordelen kreeg, wat naast de geloofwaardigheid ook de ernst en de actualiteit van uw beweerde vrees in twijfel stelt (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Ook moest u op vrijdag of dinsdag met een rood uniform naar uw werk gaan, zo niet werd u gestraft (CGVS, p. 12). U weigerde dit en liet merken dat u dit niet aanstond op uw werk (CGVS, p. 17). Het opleggen van kledingvoorschriften en inhouden van extralegale voorwaarden blijft echter beperkt tot organisatorische beslissingen die werden genomen in het kader van uw job die geenszins als zwaarwichtig genoeg kunnen gezien worden om gelijkgesteld te worden met vervolging of een reëel risico op ernstige schade door de Venezolaanse autoriteiten. Verder vertelt u ook dat u verplicht werd de vaderlandskaat af te halen (CGVS, p. 12). Ook hierover dient men dezelfde conclusie te trekken. Voorts, stelt u dat u op straat werd bedreigd door de colectivos (CGVS, p. 12). Als ze u zagen op straat, vielen ze u lastig (CGVS, p. 12). Ze hebben u overigens ook één maal beroofd toen u onderweg was naar het werk (CGVS, p. 12). Er werd u geld afgenomen (CGVS, p. 12). U getuigt niet van een verband of aanspreking over uw werk of politieke activiteiten tijdens dit incident (CGVS, p. 12). Hier kan dan ook niet uitgesloten worden dat u slachtoffer was van een willekeurige diefstal, zonder dat bovenstaande incident ook maar enig verband zou houden met uw beweerde activiteiten in oppositieverband. Daarbij is er ook geen uitsluitel dat u daadwerkelijk werd lastig gevallen door de colectivos in plaats van bijvoorbeeld willekeurige criminelen (CGVS, p. 12). U stelt slechts dat u weet dat het de colectivos waren omdat ze soms als militairen of politieagenten gekleed gingen (CGVS, p. 12). Dit is slechts een vermoeden dat niet kan bevestigen dat het daadwerkelijk de colectivos waren. Bovendien hebt u dit ook niet bij de DVZ vermeld (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Dit toch wel bijzonder frappant aangezien u daar toen namelijk expliciet gevraagd werd een overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). U gaf bovendien bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat u bij de DVZ wel kort alle redenen had kunnen vermelden waarom u uw land had verlaten (CGVS, p. 3-4). Daarenboven werd u bij de presidentsverkiezingen verplicht te gaan stemmen (CGVS, p. 12-13). U was niet van plan te gaan stemmen maar werd in de namiddag gebeld volgens u vanwege uw toenmalige baas, generaal R(...), met de boodschap toch te gaan stemmen, zo niet zou u opnieuw een risico lopen ontslagen te worden (CGVS, p. 13). Toen u naar huis keerde van de stemming, kreeg u een bericht om u te bedanken dat u toch bent gaan stemmen (CGVS, p. 13). Ook bovenstaande kan echter geenszins als zwaarwichtig genoeg gezien worden om gelijkgesteld te worden met vervolging of een reëel risico op ernstige schade door de Venezolaanse autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u gehoorzaamde aan de eis van uw werkgever en hiervoor bedankt werd, waardoor ook uit bovenstaande geenszins een risico op vervolging of ernstige schade kan afgeleid worden in uw hoofd.

Ten slotte, werd uw zoon in augustus 2020 gearresteerd (CGVS, p. 13). U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij werd gearresteerd omdat hij uw zoon is en omwille van uw problemen (CGVS, p. 13). Bij de DVZ verklaarde u echter dat R(...) werd aangehouden omdat hij aanwezig was op een bijeenkomst, hij moest voorkomen als een crimineel voor de overheid en werd daarna vrijgelaten (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Het is zeer opmerkelijk dat u bij de DVZ en het CGVS geen eensluidende verklaring aflegt, waardoor het de

geloofwaardigheid van uw verklaringen rond dit incident en in het bijzonder omtrent het beweerde verband tussen dit incident en uw eigen persoon of verklaarde problemen reeds in twijfel trekt.

Daarbij verklaart u dat de arrestatie van R(...) u deed besluiten om te vertrekken uit Venezuela, desondanks zijn jullie slechts twee jaar later, namelijk in oktober 2022, vertrokken (CGVS, p. 10). Dit getuigt van weinig urgentie. Dit ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid en ernst van uw verklaarde vrees voor vervolging. Bovendien getuigt u niet van incidenten of gebeurtenissen in tussentijd, noch betreffende u, noch betreffende uw zoon R(...), noch betreffende uw zoon W(...) (CGVS, p. 1-17). Deze vaststellingen doen twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaarde vrees voor vervolging én de implicaties voor uw kinderen. De combinatie van deze vaststellingen kunnen allesbehalve overtuigen dat u vervolgd werd en daardoor ook uw kinderen.

Voorts, vertelt u dat u als secretaresse werkte voor de commandant van de luchtmachtbasis, namelijk voor de generaals, maar ook voor personeelszaken en voor Plan Republica (CGVS, p. 7). U legt uit dat als secretaresse voor Plan Republica u tijdens de verkiezingen van bijvoorbeeld de president, gouverneurs en burgemeesters diende te organiseren hoe militairen en troepen naar verschillende kiescentra gingen in de deelstaat Aragua (CGVS, p. 7). Om te kunnen werken op dit project, hebt u opleidingen moeten volgen (CGVS, p. 7). U hebt dit gedurende zeven of acht verkiezingen gedaan vanaf het jaar 2018 (CGVS, p. 7). U vertelt echter ook dat ze u op uw werk sinds het incident van 2016 antirevolutionair, landverrader en opposant noemden (CGVS, p. 3 en 16-17). Maar ook voor dit incident weigerde u reeds de verplichte rode werkkledij te dragen en de vaderlandskaart af te halen, alsook liet u merken wat u niet aanstond op uw werk (CGVS, p. 17). Het is echter weinig geloofwaardig dat ze iemand die reeds kritiek had geuit en wiens collega's haar antirevolutionair noemden, opleidingen lieten volgen om te werken voor Plan Republica (CGVS, p. 7 en 17). Het is daarbij weinig aannemelijk dat de directie van de luchtmachtbasis u secretaresse lieten worden van Plan Republica indien u al sinds januari 2016 als antirevolutionair werd bestempeld. Dat u dergelijke functies uitoefende, ondermijnt de geloofwaardigheid van het feit dat u gezien werd als antirevolutionair of landsverrader dan ook ten stelligste. Daarenboven vertelt u dat u bij het organiseren van het zesde Plan Republica in december 2019 problemen kreeg omdat generaal L(...) R(...) opkwam en via hem de achtervolging op u en uw zoon ontstond (CGVS, p. 7). U vertelt echter dat u eind september 2022 nog naar de luchtmachtbasis kon gaan om een bewijs van uw tewerkstelling aan te vragen, wat u ook heeft gekregen en heeft voorgelegd ter staving van uw verzoek om internationale bescherming (CGVS, p. 8; zie administratief dossier, groene map, nr. 2). Het is weinig geloofwaardig dat u dit bewijs van tewerkstelling nog heeft gekregen ondanks dat uw collega's u niet vertrouwden en u antirevolutionair vonden en nadat een generaal van de luchtmachtbasis de "achtervolging" op u en uw kinderen zou ingezet hebben (zie boven). (CGVS, p. 7-8). U verklaart bovendien dat generaal R(...) het bewijs van uw tewerkstelling zou ondertekend hebben (CGVS, p. 9). Dit zou uw verklaringen omtrent zijn vervolging gericht op u volledig ondermijnen, gezien het niet logisch zou zijn dat hij u zou willen helpen.

Daarnaast haalt uw zoon R(...) bij het CGVS aan dat u van plan was te deserteren van uw beroep als secretaresse op de luchtmachtbasis (NPO (...), p. 7-8). U haalt zelf niet het begrip desertie aan, wat de geloofwaardigheid van bovenstaande reeds teniet doet (CGVS, p. 1-17). Daarbij dient ook vastgesteld te worden dat uw voormalige werkgever of uw voormalige collega's u niet meer hebben proberen contacteren na uw vertrek uit het land (CGVS, p. 9). Gevraagd hoe het mogelijk is dat ze u niet meer hebben proberen bereiken, zelfs niet om te vragen waarom u niet meer naar uw werk kwam, stelt u dat u jaren in dienst was en ze u eigenlijk reeds op basis van uw leeftijd op pensioen hadden moeten sturen (CGVS, p. 9). Dat u door uw voormalige werkgever nog gezocht zou worden of gevisieerd zou kunnen worden omdat u uw werk verliet, kan dan ook allerm minst worden aangenomen. Gewezen op het feit dat ze uw voor uw pensioensregeling ook hadden moeten contacteren, stelt u dat u vermoedt u dat ze weten dat u het land heeft verlaten (CGVS, p. 9). Dit antwoord kan het vastgestelde wederom niet uitklaren of ombuigen.

Verder, verklaart u ook dat u bedreigingen zou gekregen hebben van de colectivos doordat deze graffiti hebben aangebracht op een muur van de straat waar u woonde in Venezuela (CGVS, p. 11). U verklaart dat dit een rechtstreekse doodsb bedreiging is omdat u tot de oppositie behoorde (CGVS, p. 11). Op de muur op de foto staat geschreven: landverrader Y(...) Bolivariaanse furie (CGVS, p. 11). U verklaart dat dit gebeurde op 20 februari 2024 (CGVS, p. 11-12). Het is echter weinig plausibel dat er een gehele tijd niets gebeurde en er dan plots graffiti verschijnt op een muur nabij uw voormalige huis (CGVS, p. 1-17). U stelt dat de minister van defensie op 18 februari 2024 een mededeling deed, waarvan u ook een nieuwsartikel neerlegt (CGVS, p. 12; zie administratief dossier, groene map, 9). De vertaling van het artikel leest dat de minister een plan heeft gelanceerd voor de "nodige transformaties" van de nationale strijdkrachten (zie administratief dossier, blauwe map, 2). U wordt niet in het artikel vernoemd (zie administratief dossier, blauwe map, 2). Een dergelijk artikel waaruit geenszins een rechtstreeks verband met uw persoon kan worden afgeleid, is echter allerm minst afdoende om ervan uit te kunnen gaan dat u op deze basis een persoonlijke vrees koestert die zou kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde. U stelt dat de minister van defensie deze mededeling deed en daardoor de graffiti op de muur twee dagen later verscheen (CGVS, p. 11-12). Dit kan echter niet besluiten tot een link tussen de graffiti en de door verklaarde vrees voor vervolging. De foto die u neerlegt om bovenstaande te ondersteunen, kan ook geenszins volstaan om de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband kracht bij te zetten. Een privé-foto heeft namelijk geen bewijswaarde, daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen

garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld (zie administratief dossier, groene map, nr. 8). Daarbij kan ook niet afgeleid worden dat de muur zich inderdaad nabij uw voormalig huis bevindt, noch of men met "Y(...)" specifiek u bedoelt, of dat het daadwerkelijk de colectivos waren die deze graffiti aanbrachten.

Ten slotte, dient ook nog opgemerkt te worden dat uw ex-partner W(...) R(...), de vader van uw zoon W(...) A(...) R(...) S(...), Venezuela is ontvlucht en een politiek vluchteling is in Mexico (CGVS, p. 4). U haalt in dit verband geen enkele persoonlijke vrees aan en verklaart uitdrukkelijk dat dit element geen reden vormt waarom u Venezuela ontvluchtte (CGVS, p. 4). Ook dit element kan dus bezwaarlijk volstaan om aanleiding te geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen in verband met uw vluchtmotieven.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan deze vaststellingen. (...)

Uw paspoort en uw identiteitskaart hebben betrekking op uw Venezolaanse nationaliteit die niet onmiddellijk wordt betwist. De verkoopakte van uw huis ondersteunt enkel de verklaringen over uw huis en de verkoop ervan en dit wordt ook niet onmiddellijk betwist. De documenten die uw reisweg staven, ondersteunen enkel de verklaringen over uw reisweg en deze worden hier niet in twijfel getrokken. Het psychologisch verslag bevestigt dat het reeds beter gaat met uw psychologische toestand, zoals hierboven reeds besproken. Er kan hieruit geen vrees bij terugkeer naar Venezuela uit worden vastgesteld. Er kunnen immers gegronde vraagtekens geplaatst worden bij de ernst van het door u neergelegde psychologische rapport (zie administratief dossier, groene map, document 4). Hoewel er in het attest dat u neerlegt wordt gesproken over de problemen die u zou gehad hebben in Venezuela en die tot uw vlucht uit het land zouden geleid hebben, moet benadrukt worden dat een psycholoog kan vaststellen dat een verzoeker aan de criteria voor een diagnose voldoet, doch die baseert zich hiervoor grotendeels op verzoekers verklaringen en kan niet inschatten of deze diagnose verband houdt met eventuele problemen die verzoeker in het land van herkomst gehad zou hebben. Waar deze beroepsbeoefenaar zich uitspreekt over de (waarachtigheid van de) omstandigheden die aan de basis zouden liggen van verzoekers psychische gezondheidstoestand of vertrek uit het land van herkomst, doet die echter aan waarheidsvinding, hetgeen niet tot diens bevoegdheden of opdracht behoort.

De foto's op de muur en het nieuwsartikel omtrent de minister van defensie werden hierboven ook reeds besproken.

Uw bewijs van tewerkstelling werd hierboven reeds besproken en uw verklaarde beroep wordt niet onmiddellijk in twijfel getrokken. Het certificaat dat u kreeg ter ere van uw tienjarig jubileum van uw indiensttreding ondersteunt uw verklaringen over uw werk, wat niet onmiddellijk wordt betwist (zie administratief dossier, groene map, nr. 6). De voorgehouden problemen kunnen er tevens niet uit worden afgeleid, waardoor ook dit niet volstaat om de beoordeling van het CGVS te wijzigen.

Ten slotte, legt u geen opmerkingen neer op de notities van uw persoonlijk onderhoud. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u wel gezegd dat er mogelijks een tweede onderhoud zou volgens (CGVS, p. 17). Dit is echter niet van toepassing. Daarom werd uw advocaat meermaals aangespoord toch opmerkingen te formuleren bij de notities van uw persoonlijk onderhoud indien van toepassing. Uw advocaat verzaakte hieraan (zie mailverkeer in administratief dossier, blauwe map). Aldus kan er vanuit worden gegaan dat u geen opmerkingen hebt op de notities van uw persoonlijk onderhoud en geen verdere verklaringen wenste af te leggen.

Uit de COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_houding_van_de_autoriteiten_ten_aanzien_van_migratie_20240513.pdf blijkt niet dat er sprake is van een systematisch beleid waarbij iedere Venezolaan die terugkeert naar Venezuela louter omwille van zijn verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist niet dat u bij een terugkeer mogelijk onderworpen zal worden aan een uitgebreide controle. Er is evenwel een duidelijk onderscheid in de behandeling van terugkeerders naar Venezuela. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het najaar van 2023 meerdere deportatievluchten plaatsvonden waarbij Venezolanen uit de VS werden teruggestuurd. Een aantal gerepatrieerde migranten uit de VS werd bij aankomst in Venezuela vastgehouden en uitvoerig geïnterviewd. Enkelen hiervan zouden in februari 2024 nog vastgehouden worden. Daarnaast werden zo'n 200 afgewezen verzoekers uit IJsland in november 2023 teruggestuurd naar Venezuela. Bij terugkeer naar Venezuela werden ze voor drie of vier dagen naar een hotel gebracht voor een beoordeling door de veiligheidsdiensten. Uit de informatie blijkt verder dat elk jaar duizenden Venezolanen op vrijwillige basis terugkeren naar Venezuela zonder dat hierover problemen worden gerapporteerd. Er kan aldus niet uit de beschikbare informatie afgeleid worden dat **alle** terugkeerders systematisch worden vastgehouden of gearresteerd. Het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Venezuela mogelijks worden ondervraagd en aangehouden in het kader van een veiligheidsbeoordeling kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Een

soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven.

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Venezolaan die van het buitenland terugkeert naar Venezuela enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of het risico loopt blootgesteld worden aan een in artikel 48/4, § 2 b beschreven behandeling.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Venezuela te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden, betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden als opposant beschouwd werden, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een dergelijk profiel heeft. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Noch dat de Venezolaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw verzoek om internationale bescherming. Voorts, bent u legaal met uw eigen paspoort via Spanje naar België gereisd (CGVS, p. 10). Overigens, verkreeg u dit paspoort op 16 september 2022 nadat u verklaart problemen te hebben gehad met overheidsinstanties, wat verder de geloofwaardigheid van uw problemen met de overheid ondermijnt (zie administratief dossier, groene map, nr. 1).

Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Venezolaanse autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Venezuela vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.”

Ten aanzien van verzoeker motiveert de commissaris-generaal in de tweede bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Bij terugkeer naar Venezuela vreest u gedood of gevangengenomen te worden door het regime en de colectivos omdat ze uw moeder beschouwen als een opposant en landverrader en daardoor u ook viseerden (CGVS, p. 7). Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u in Spanje voet zette op het grondgebied van de Europese Unie (CGVS, p. 5-6), zonder daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 5-6). Dat u daar echter geen verzoek om internationale bescherming indiende, doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over het bestaan van een vrees in vluchtelingrechtelijke zin ten opzichte van Venezuela. Daarbij, bent u gereisd met uw paspoort terwijl u verklaart problemen te hebben met de Venezolaanse overheid (CGVS, p. 5-6). U verklaarde hierover dat jullie geen problemen hebt gehad bij jullie vertrek uit Venezuela (CGVS, p. 7). U stelt dat men bij jullie terugkeer naar Venezuela op basis van jullie paspoorten gaan weten dat jullie terug in het land zijn en dan zullen ze jullie meteen gaan opzoeken (CGVS, p. 7). Gevraagd hoe u dan zonder problemen het land kon verlaten met jullie paspoorten, stelt u dat jullie bij het vertrek enkel konden hopen om niet aangevallen te worden (CGVS, p. 7). Het feit dat u kon reizen met uw paspoort en het land kon verlaten na een controle van uw paspoort door overheidsinstanties aan de buitengrens, ondermijnt het bestaan van uw vrees voor de overheid en diens instanties (CGVS, p. 7).

Verder dient er te worden opgemerkt dat u verklaart dat uw problemen voortvloeien uit de problemen van uw moeder Y(...) T(...) S(...) S(...) (CGVS (...); zie administratief dossier, blauwe map, 1; CGVS, p. 6-7 en 14).

Gezien de motieven van uw moeder niet aannemelijk werden bevonden, kan er ook in uw hoofde niet van worden uitgegaan dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie dient te moeten koesteren. Het CGVS verwijst hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw moeder: “(…)”

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw moeders relaas, kan er bijgevolg evenmin geloof worden gehecht aan uw problemen die er het gevolg van waren.

U verklaart dat uw problemen begonnen in 2020 toen u op 23 januari 2020 éénmalig naar een studentenprotest ging en in augustus 2020 werd gearresteerd (CGVS, p. 5, 6 en 10). Hiervoor hebt u geen problemen gehad (CGVS, p. 10). Dit is reeds opmerkelijk sinds uw moeder verklaart reeds problemen te hebben gekend sinds 2016 (NPO (...), p. 3, 12 en 13). Het feit dat u slechts in 2020 problemen kreeg, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen en de link ervan met uw moeders verklaarde problemen.

Over uw arrestatie verklaart u dat u op 1 augustus 2020 met uw vrienden iets zat te drinken in El Coromoto (CGVS, p. 6 en 13). In de vroege ochtend van 2 augustus 2020 kwam de directie van strafrechtelijke inlichtingendienst of DIP binnengevallen (CGVS, p. 6). U stelt dat er twee redenen zijn voor uw arrestatie in augustus 2020, namelijk uw deelname aan een protest in januari 2020 én de problemen van uw moeder (CGVS, p. 10 en 12). Ten eerste, dient over uw arrestatie opgemerkt te worden dat uw moeder verklaarde bij DVZ dat u werd gearresteerd van 1 oktober 2020 tot 3 oktober 2022 (DVZ (...), Vragenlijst CGVS, vraag 5). Deze twee verklaringen over de tijdsindicatie van uw arrestatie zijn niet eensluidend, wat de geloofwaardig

ervan verder aantast. Ten tweede, is de vaststelling dat u twee verschillende redenen geeft voor uw arrestatie reeds niet eenduidig hetgeen de geloofwaardigheid ervan op zich al ondermijnt.

Omtrent de eerste reden dat u geeft voor uw arrestatie, namelijk uw deelname aan het protest in januari 2020, kan u geen bewijzen of foto's voorleggen van uw aanwezigheid bij het protest (CGVS, p. 5). Gevraagd waarom niet, stelt u dat uw moeder u had gezegd dat u of uw moeder problemen zouden krijgen als men u op een foto zou kunnen vastleggen (CGVS, p. 5). Dit geeft reeds aan dat u op de hoogte was van het feit dat u erdoor problemen zou kunnen krijgen. Toch nam u deel aan het protest (CGVS, p. 5). Dit maakt uw deelname reeds weinig logisch. Verder, stelt u dat u met twee vrienden en studiegenoten naar het protest ging, namelijk J(...) en C(...) (CGVS, p. 10). J(...) werd naast u gedood door een schiethagel die vlakbij hem werd afgevuurd. Er zouden toen veel gewonden en doden gevallen zijn (CGVS, p. 10). Hieruit dient afgeleid te worden dat dit geen gerichte aanval was, noch dat deze aanval specifiek op u gericht was. Uw moeder had u overigens ook gevraagd niet naar studentenprotesten in Caracas en andere steden te gaan (CGVS, p. 10). Gevraagd waarom u dan toch besloot naar het protest in Maracai te gaan die bewuste keer, legt u uit dat er werd geschoten op de universiteit wat u niet zo maar kon laten gebeuren (CGVS, p. 11). Gepeild of u dan voorzorgen nam wetende dat uw moeder wenste dat u niet naar dergelijk protest ging, vertelt u dat u uw gezicht afdekte tegen het traangas (CGVS, p. 11). Er kan verwacht worden dat meer voorzorgsmaatregelen neemt. Bovendien nam uw halfbroer langs moederszijde eerder ook deel aan een studentenprotest in 2017 volgens uw moeder (NPO (...), p. 10). Hij werd geslagen en hield daaraan een tumor aan zijn oog over (NPO (...), p. 10). Ook deze verklaringen doen verder twijfelen aan uw deelname aan het protest in 2020. Verder, dient ook opgemerkt te worden dat er niets gebeurde na uw deelname in januari tot aan uw arrestatie in augustus 2020 (CGVS, p. 11). Hierover dient ten eerste worden opgemerkt dat u vermoedt dat de politie foto's nam tijdens het protest en u daarop mogelijks hadden herkend en u daarom kwamen zoeken tijdens de arrestatie (CGVS, p. 11). Deze niet-gestaafde hypothese kan niet overtuigen.

Ten tweede wordt u gevraagd waarom de overheidsinstanties slechts zeven maanden na het protest u komen zoeken en niet eerder, indien ze u daadwerkelijk zouden hebben herkend op de foto's (CGVS, p. 11). U stelt dat ze niet enkel u kwamen zoeken maar vele studenten zochten op hun thuisadres (CGVS, p. 11). Dit is een frappant antwoord gezien er in dat geval een andere en enkele oorzaak ligt aan de grond van uw arrestatie in augustus 2020 dan de problemen van uw moeder. Deze vaststelling stelt de geloofwaardigheid van uw verklaring in twijfel. Bovendien verklaarde u met C(...) en J(...) naar het protest te zijn gegaan (CGVS, p. 10). J(...) overleed door de schiethagel, maar over C(...) verklaart u dat ze hem niet zijn gaan zoeken (CGVS, p. 10-11). U hebt ook niet gehoord van vrienden of kennissen dat ze werden gezocht of gearresteerd omwille van hun aanwezigheid bij het protest in Maracai (CGVS, p. 11). U vertelt enkel dat u op het nieuws hoorde dat jongeren thuis werden gezocht (CGVS, p. 11). Uit bovenstaande blijkt dus dat het u niet aannemelijk maakt dat u gearresteerd werd omwille van uw deelname aan het protest.

Omtrent de tweede reden die u aanhaalt voor uw arrestatie, namelijk het vermeende verband met uw moeder (CGVS p. 6-13), moet benadrukt worden dat ook aan uw verklaringen over deze reden geen geloof gehecht kan worden. Er dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat u en uw vrienden in de vroege ochtend van 2 augustus 2020 werden bezocht door de directie van strafrechtelijke inlichtingendienst of DIP (CGVS, p. 6). Ze zeiden dat er teveel lawaai was en jullie moesten allemaal tegen de muur gaan staan (CGVS, p. 6). Daarop werden jullie gefouilleerd (CGVS, p. 6). Een van de agenten zei dat ze op zoek waren naar u (CGVS, p. 6). Toen ontstond er een schermutseling en werden u en vier vrienden allen gearresteerd en meegenomen (CGVS, p. 6 en 13). In de bestelwagen stelden ze u vragen, waaronder wat de naam van uw moeder was (CGVS, p. 6). Toen u de naam van uw moeder gaf, zeiden ze "Ah, dan ben jij het" (CGVS, p. 6). Daarna namen ze jullie mee naar hun kantoor waar jullie twee nachten hebben verbleven (CGVS, p. 6). Initieel verklaart u dat u specifiek in hun kantoor door iemand met een hoge rang, een generaal of kapitein, werd aangesproken omdat ze een telefoontje kregen omwille van uw moeder (CGVS, p. 6). Later verandert u uw verklaring en stelt u dat tijdens uw arrestatie, bij het justitiepaleis en de rechtbank er niets meer werd gezegd over uw moeder (CGVS, p. 13). Deze twee verklaringen zijn niet eensluidend, wat doet twijfelen aan de geloofwaardigheid van de tweede reden voor uw arrestatie, namelijk uw moeders problemen.

Na het verblijf van twee nachten in het kantoor, brachten ze jullie naar het justitiepaleis (CGVS, p. 7 en 13). Over deze passage bij het justitiepaleis legt u zeer vage verklaringen af. Volgens u werden jullie voorgeleid omwille van ongehoorzaamheid zonder dat daar een reden voor was (CGVS, p. 7 en 12). Eerder verklaarde u echter dat de politie of DIP binnen vielen en zeiden dat er te veel lawaai was (zie eerder; CGVS, p. 6). U legt aldus weinig consistente verklaringen af over de gegeven reden waarom jullie werden gearresteerd en voorgeleid, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt. U stelt verder dat u werd verteld dat u uw hele leven in de gevangenis zou zitten, waarop u reageerde dat u niets had gedaan (CGVS, p. 7). Hierop namen ze u mee naar een kelder waar ze u ongeveer drie of vijf uur vasthielden (CGVS, p. 7 en 13). Daarna brachten ze u opnieuw naar boven en gaven jullie een vrijlatingsbrief (CGVS, p. 7). Het is frappant dat u eerst werd verteld dat u een levenslange gevangenisstraf zou krijgen om dan vier of vijf uur later vrijgelaten te worden zonder meer. U legt uw akte van invrijheidsstelling neer waarin staat dat u instemde met een voorwaardelijke vervangende maatregel van vrijlating voor het vermeende plegen van het misdrijf verzet en ongehoorzaamheid tegen de autoriteiten (zie administratief dossier, groene map, nr. 2). Hierover dient opgemerkt te worden dat het frappant is dat indien de overheidsinstanties daadwerkelijk uw moeder en bijgevolg u viseerden, u een vrijlating kreeg in deze rechtszaak. Bovendien is dit niet eensluidend

met de initiële reden die u vertelt dat de agenten gaven bij het binnenvallen, namelijk dat er te veel lawaai of geluidsoverlast was (zie boven), hetgeen wederom doet twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Nadien vertelt u dat jullie dossier van ongehoorzaamheid ten aanzien van de autoriteiten werd "verwijderd" tegen een vergoeding in juli 2022 omdat jullie nooit enig misdrijf hadden gepleegd (CGVS, p. 12 en 13). U legt het besluit van de Strafrechtbank van Eerste Instantie neer (zie administratief dossier, groene map, nr. 3). Hier staat dat op 12 juli 2022 uw aanklacht werd geseponeerd en dat uw dossier werd geschrapt uit het politiesysteem (zie administratief dossier, groene map, nr. 3). Na uw vrijlating en de verwijdering van uw zaak getuigt u van geen problemen (CGVS, p. 1-14). Dit kan dan ook allesbehalve overtuigen dat u op deze basis bij een terugkeer naar Venezuela een vrees heeft die een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou inhouden.

Gevraagd waarom u nog iets vreest gezien uw rechtzaakdossier verwijderd is geweest, antwoordt u dat u dat u een vrees hebt omwille van de zaak van uw moeder (CGVS, p. 12). U voegt toe dat men u heeft gearresteerd enkel om uw leven wat af te remmen en het moeilijker te maken werk te vinden (CGVS, p. 12). Ze deden het enkel uit slechtheid, niet omwille van een andere reden (CGVS, p. 12). Uw moeders problemen en vrees op vervolging werden reeds niet geloofwaardig bevonden. Dit kan dan ook allerminst volstaan om aanleiding te geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofd.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotief.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan deze vaststellingen. Uw paspoort heeft betrekking op uw Venezolaanse nationaliteit die niet onmiddellijk wordt betwist. De akte van invrijheidsstelling en uw vervallen van strafrechtelijke handeling en schrapping uit het politiesysteem werden hierboven reeds besproken.

Uit de COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_houding_van_de_autoriteiten_ten_aanzien_van_migratie_20240513.pdf blijkt niet dat er sprake is van een systematisch beleid waarbij iedere Venezolaan die terugkeert naar Venezuela louter omwille van zijn verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist niet dat u bij een terugkeer mogelijk onderworpen zal worden aan een uitgebreide controle. Er is evenwel een duidelijk onderscheid in de behandeling van terugkeerders naar Venezuela. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het najaar van 2023 meerdere deportatievluchten plaatsvonden waarbij Venezolanen uit de VS werden teruggestuurd. Een aantal gerepatrieerde migranten uit de VS werd bij aankomst in Venezuela vastgehouden en uitvoerig geïnterviewd. Enkelen hiervan zouden in februari 2024 nog vastgehouden worden. Daarnaast werden zo'n 200 afgewezen verzoekers uit IJsland in november 2023 teruggestuurd naar Venezuela. Bij terugkeer naar Venezuela werden ze voor drie of vier dagen naar een hotel gebracht voor een beoordeling door de veiligheidsdiensten. Uit de informatie blijkt verder dat elk jaar duizenden Venezolanen op vrijwillige basis terugkeren naar Venezuela zonder dat hierover problemen worden gerapporteerd. Er kan aldus niet uit de beschikbare informatie afgeleid worden dat alle terugkeerders systematisch worden vastgehouden of gearresteerd. Het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Venezuela mogelijks worden ondervraagd en aangehouden in het kader van een veiligheidsbeoordeling kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven.

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Venezolaan die van het buitenland terugkeert naar Venezuela enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of het risico loopt blootgesteld worden aan een in artikel 48/4, § 2 b beschreven behandeling.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Venezuela te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden, betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden als opposant beschouwd werden, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een dergelijk profiel heeft. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Noch dat de Venezolaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw verzoek om internationale bescherming. Voorts, bent u legaal met uw eigen paspoort via Spanje naar België gereisd (CGVS, p. 5). Overigens, verkreeg u dit paspoort op 16 september 2022 nadat u verklaart problemen te hebben gehad met overheidsinstanties, wat verder de geloofwaardigheid van uw problemen met de overheid ondermijnt (zie administratief dossier, groene map, nr. 1). Bovendien dient nogmaals opgemerkt te worden dat uw rechtszaak uit het politiesysteem werd geschrapt (zie administratief dossier, groene map, nr. 3).

Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Venezolaanse autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Venezuela vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.”

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal de verzoeken om internationale bescherming van de verzoekende partijen op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissingen baseert. De verzoekende partijen ondernemen in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissingen, die steun vinden in de administratieve dossiers, te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan de verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij, door zich te beperken tot de niet onderbouwde stelling dat de commissaris-generaal op een kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen, op theoretische wijze in te gaan op de voorwaarden voor het erkennen van een persoon als vluchteling, informatie met betrekking tot de algemene situatie in Venezuela aan te halen zonder deze op hun persoonlijke situatie te betrekken en hun eerdere verklaringen in wezen louter te herhalen, evenwel in gebreke blijven.

Waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift betogen dat zij niet eerder dan 2022 uit Venezuela konden vertrekken omwille van corona, merkt de Raad op dat, zelfs zo de verzoekende partijen Venezuela niet meteen konden verlaten omwille van de COVID-19-pandemie, zij na de vrijlating van verzoeker nog gedurende twee jaar wachtten, wat, zoals de commissaris-generaal ook stelt in de bestreden beslissingen, getuigt van weinig urgentie. Bovendien verklaarden zij geen problemen gekend te hebben in deze periode.

Waar de verzoekende partijen stellen dat zij hun identiteit bewijzen aan de hand van hun paspoorten, wijst de Raad er in navolging van de commissaris-generaal op dat hun paspoorten dan wel hun identiteit en nationaliteit kunnen bewijzen, doch deze elementen *in casu* niet betwist worden en bovendien geen betrekking hebben op hun vluchtmotieven.

Waar verzoekende partijen de commissaris-generaal nog verwijten hun vrees onvoldoende naar de toekomst toe te hebben onderzocht, wijst de Raad erop dat zij geen concrete elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij in de toekomst persoonlijk een risico lopen om te worden vervolgd. Een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie volstaat hiertoe niet, wanneer daaruit – zoals *in casu* – niet kan blijken dat zij persoonlijk of alle Venezolanen in Venezuela vervolgd worden.

Nog daargelaten dat, gelet op de bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die door de verzoekende partijen niet op dienstige wijze worden betwist, bezwaarlijk kan volgehouden worden dat hun coherente verklaringen op zich voldoende zijn om hen de status van vluchteling te kunnen toekennen, wijst de Raad erop dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit omissies en vage, ongeloofwaardige en onaannemelijke verklaringen. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen op genoegzame wijze heeft uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan de verzoekende partijen hun vluchtmotieven. Deze concrete en pertinente vaststellingen en overwegingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, worden door de verzoekende partijen geenszins weerlegd of ontcracht.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan de verzoekende partijen het voordeel van de twijfel toe te staan.

Het betoog van de verzoekende partijen is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratieve dossiers en betrekking hebben op de kern van hun vluchtrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen. Dit in acht genomen, is hun betoog dat in de gegeven omstandigheden geen sprake is van een doeltreffende bescherming van niet-tijdelijke aard in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet evenmin dienstig.

Ter terechtzitting merken de verzoekende partijen nog op dat er veel aan het veranderen is in Venezuela, dat de wetten er veranderd worden en dat er de afgelopen maand tweeduizend mensen werden opgepakt, waaronder honderd minderjarigen. Aangezien de verzoekende partijen geen informatie bijbrengen ter staving van hun beweringen, kan de Raad enkel rekening houden met de informatie aanwezig in het rechtsplegingsdossier. Uit deze informatie, met name de COI Focus “*Venezuela. Situatieschets*” van 26 september 2024, waaraan gerefereerd wordt in de aanvullende nota van de verwerende partij, blijkt dat de diepe politieke en sociale crisis in Venezuela op heden blijft aanhouden en dat na de gecontesteerde

presidentsverkiezingen van juli 2024 opnieuw massademonstraties plaatsvonden tegen de uitslag van de verkiezingen, die ook door heel wat landen en internationale waarnemers in twijfel is getrokken. Daarbij is de gewelddadige repressie door het regime van mensen die deelnemen aan betogingen en zich kritisch uitlaten over het regime opnieuw toegenomen, terwijl het regime eveneens een sfeer van wantrouwen en angst onder gewone burgers creëert en er weer meer willekeurige arrestaties lijken plaats te vinden om de bevolking te intimideren. In de landeninformatie kan evenwel niet worden gelezen dat er thans sprake zou zijn van een systematische vervolging van personen louter omwille van hun lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij, hun rol in de oppositie, vanwege hun kritiek dan wel omwille van hun deelname aan demonstraties of betogingen tegen het Venezolaanse regime. Het is aan de verzoekende partijen om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van een bepaald profiel of hun activiteiten dreigen te worden vervolgd bij een terugkeer naar Venezuela. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de verzoekende partijen zullen worden blootgesteld aan vervolging bij terugkeer naar hun land van herkomst, moeten hun individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in Venezuela, zoals deze blijken uit de beschikbare objectieve bronnen. Hoger is komen vast te staan dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat verzoekster omwille van haar politieke activiteiten, in zoverre hieraan geloof kan worden gehecht, als opposant in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten zou zijn gekomen voor haar vertrek, noch dat verzoeker om die reden zou zijn gevisieerd. Behalve hun ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven voeren de verzoekende partijen geen andere persoonlijke omstandigheden of elementen aan op grond waarvan zou kunnen worden aangenomen dat zij bij terugkeer naar Venezuela gevisieerd zullen worden door de autoriteiten en/of de *colectivos*. Door louter naar de huidige algemene politieke situatie te verwijzen, zonder deze te betrekken op hun persoon, kunnen de verzoekende partijen dan ook geen afbreuk doen aan bovenstaande terechte analyse van de commissaris-generaal.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrengen waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Venezuela.

3.3.3.2. In zoverre de verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat de verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij hun land van herkomst verlaten hebben en er thans niet meer naar willen terugkeren uit vrees gedood of gevangen genomen te worden door het regime en de *colectivos*, die verzoekster zouden beschouwen als een opposant en landverrader en daardoor ook verzoeker zouden viseren.

In de mate dat de verzoekende partijen zich baseren op de algemene socio-economische en mensenrechtensituatie in Venezuela om een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen, herinnert de Raad eraan dat geen abstractie kan worden gemaakt van het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals omschreven door de wetgever. In deze verwijst de Raad naar artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat “*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:*

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren (...)”

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) heeft in zijn rechtspraak reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming – waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt – niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Zo stelt het Hof van Justitie:

“In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.”

(HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40).

De Raad meent naar analogie dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Vooreerst blijkt noch uit de bestreden beslissingen, noch uit het verzoekschrift, noch uit de beschikbare landeninformatie dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak werd veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan dat deze situatie louter te wijten is aan een opzettelijk handelen of nalaten van dergelijke actoren. Deze situatie blijkt veeleer het gevolg te zijn van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijsen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie.

Verder wijst de Raad er in dit kader op dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet betrekking heeft op *“situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker om internationale bescherming in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

In casu blijkt niet dat de verzoekende partijen in deze context persoonlijk worden geïdendeerd of dat zij behoren tot een groep van geïdendeerde personen. De Raad verwijst naar wat reeds werd uiteengezet in punt 3.3.2. en stelt vast dat de verzoekende partijen niet aantonen dat zij bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zullen worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in hun elementaire levensbehoeften zouden kunnen voorzien.

In hun verzoekschrift komen de verzoekende partijen dienaangaande niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit louter algemene informatie die geen betrekking heeft op hun persoonlijke, individuele situatie. Deze informatie volstaat niet teneinde de motivering van de bestreden beslissingen *in concreto* te weerleggen. Bijgevolg kan niet zonder meer worden aangenomen dat de verzoekende partijen bij terugkeer naar Venezuela in een mensonwaardige situatie zouden terechtkomen als gevolg van een intentioneel menselijk handelen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, zoals geïnterpreteerd door het Hof van Justitie.

Voorts wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geïdendeerd. De verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Venezuela zouden hebben gekend.

De Raad wijst er ten slotte nog op dat nergens in de informatie aanwezig in het rechtsplegingsdossier wordt geadviseerd om aan elke Venezolaan een vorm van internationale bescherming te bieden en benadrukt dat de verzoekende partijen *in concreto* dienen aan te tonen dat er wat hen betreft in hun land van herkomst een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat, alwaar zij in gebreke blijven.

3.3.3.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten

aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Uit het geheel van de objectieve landeninformatie die door de partijen wordt voorgelegd, besluit de Raad dat het geweld, dat in Venezuela wijdverspreid aanwezig is, voornamelijk politieel en crimineel geweld betreft dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité* (GK)).

Verder blijkt dat dit politieel en crimineel geweld naar zijn aard en/of vorm doelgericht is. Slachtoffers van politieel of crimineel geweld worden gevisieerd om een welbepaalde reden of doel. Het merendeel van dit gemeenrechtelijk crimineel of politieel geweld is geïndividualiseerd en niet willekeurig van aard. Dit politieel en crimineel geweld moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Een enkele verwijzing naar de veiligheidssituatie *an sich* is evenwel louter algemeen van aard en het is nog steeds aan de verzoekende partijen om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet wordt aannemelijk gemaakt.

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat de deelstaten Zulia, Táchira, Apure, Aragua, Guárico, Amazonas en Bolívar een grotere aanwezigheid kennen van irreguliere gewapende groeperingen, zoals guerrilla's en paramilitaire bewegingen. Uit de landeninformatie blijkt dat deze deelstaten ook regelmatig te maken hebben met gewapende confrontaties, in de zin van strijd en gevechten, tussen de rivaliserende irreguliere gewapende groeperingen onderling. In deze deelstaten is tevens sprake van regelmatige confrontaties tussen irreguliere gewapende groeperingen en de Venezolaanse autoriteiten. Het bestaan van een gewapend conflict in deze deelstaten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

In casu blijkt dat de verzoekende partijen afkomstig zijn uit de deelstaat Aragua, waar zij blijkens hun verklaringen gewoond hebben tot aan hun voorgehouden vertrek (administratief dossier (hierna: AD) verzoekster, stuk 7, verklaring DVZ, vraag 10; AD verzoeker, stuk 7, verklaring DVZ, vraag 10). Ondanks de aanwezigheid van gewapende groeperingen in Aragua, blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Verzoekende partijen tonen het bestaan van dergelijke persoonlijke omstandigheden in hun hoofde niet aan.

3.3.3.4. De verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen de verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat ze in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.5. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de

bestreden beslissingen is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend vijftientig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

L. REMY, griffier.

De griffier, De voorzitter,

L. REMY

S. WILLAERT